

PRINT POST APPROVED PP318852/00020

JUNIJ 2005

Misli Thoughts

LETO - YEAR 54
ŠTEVILKA - NUMBER 6

<http://www.glasslovenije.com.au>

BOG DAJ DOBER DAN!

S tem pozdravom Vas želim nagovoriti ob vstopu Misli, junij 2005, v Vaš dom.

Spet smo v času pomembnih obletnic dogodkov, ki so pustili močne sledi v našem življenju. Na tak ali drugačen način je vsakdo izmed nas okusil strup in nasilje 2. svetovne vojne in njenih posledic. Zaradi te velike rane v srcu Evrope in Slovenije, je posledično iz tega ali onega vzroka tudi večino avstralskih Slovencev pot življenja prestavila od tam – semkaj. Sedaj smo tu, a s spominom in srcem še tudi tam. Zato v teh Mislih posvečamo nekaj več misli prav temu.

V Avstraliji smo se na Anzac dan, 25. aprila, slovesno spomnili 90. obletnice velike bitke v Gallipoliju v Turčiji, kamor je za to obletnico odšlo na tisoče Avstralcev skupaj s prvim ministrom Johnom Howardom. V Evropi so 9. maja 2005 proslavili 60. obletnico konca 2. svetovne vojne. Evropa je po 60. letih združena v eni skupnosti v Evropski zvezi; tudi Slovenija je 1. maja letos že praznovala 1. obletnico vstopa v to veliko družino narodov. A tudi ob tej obletnici – 60. obletnici konca 2. svetovne vojne in povojnih pobojev vrnjenih domobrancev, pripadnikov drugih narodov in slovenskih civilistov – se zdi, po razpoloženju in komentarjih slovenskih časopisov, revij, TV in radijskih oddaj, kot da ni še preteklo dovolj Save, Soče, Krke in Mure, da bi poniknilo sovraštvo, kakor ponikne reka Temenica pri Trebnjem. Trezno soočenje z lastno, tudi krvavo preteklostjo, nam bistri pogled za skupno delo jutrišnjega dne. Želim, da bi vsak večkrat zmolil molitev, ki jo je sestavil zgodovinar Tone Ferenc in je najdete na strani 6 v teh Mislih. Pa tudi molitev največjega slovenskega arhitekta mojstra Jožeta Plečnika, ki jo je dal vklesati v kamen: Molimo za zdravo pamet.

V teh Mislih boste našli tudi odmeve materinskega dne, ki ga v Avstraliji praznujemo drugo nedeljo v maju. Spomin na mamo naj budi občutje za svetost življenja, ki ga živimo neponovljivo in samo enkrat. Bog živi!

pater Ciril

MISLI JULIJ-AVGUST 2005 bodo prišle do Vašega doma v drugem tednu avgusta 2005. Prispevke pošljite do 26. julija 2005.

Misli

junij 2005

V S E B I N A

Bog daj dober dan.....	2
Junjski spomin.....	3
Pred 60. leti se je druga svetovna vojna končala tudi v Sloveniji.....	4
Tone Ferenc, DIES IRAE.....	6
Izpod Triglava.....	7
Sv. Družina Adelaide.....	12
Sv. Rafael Sydney.....	14
Sv. Ciril in Metod Melbourne.....	18
Vaša pisma.....	24
Praznovanje na Mt. Mee v jutranji zori - ANZAC Day.....	25
Ulverstone War Memorial - The Clock.....	25
Klub Panthers	
St. Johns Park-Triglav.....	27
Trop brez zvoncev.....	30
Romanje mladih v Afriki.....	31
Beyond Slovenia.....	32
Oglasi.....	33

NASLOVNA STRAN MISLI

FOTOGRAFIJA IZ SLOVENIJE:

Pred 90. leti se je ob bistri reki Soči začela takoimenovana soška fronta, ki je terjala milijon in dvesto tisoč življenj. Nad Kobaridom se na hribčku nad Sočo nahaja kostnica mnogih mladih fantov, katerih življenje je ugasnilo v strašni bitki v letih 1915 do 1917. Pred 60. leti se je v Evropi končala 2. svetovna vojna, a žrtve so padale še po njej. Bog se nas usmili!

FOTOGRAFIJA IZ AVSTRALIJE:

V Avstraliji praznujemo vsako leto 25. aprila Anzac Day, spominski dan na vse žrtve vseh vojn (Anzac je kratica za avstralske in novozelandske oborožene sile). V slovenski cerkvi v Sydneyu so ob tem spominskem dnevu pripravili posebno razmišljanje, o katerem lahko berete v teh Mislih. Avtorica tega v pesmi, besedi in v razstavi je Andrejka Andrejaš (na fotografiji skrajno desno), pomagala ji je Miriam Stariha (skrajno levo).

JUNIJSKI SPOMIN - PO POTEH MUČENCEV

Letošnji spomin v juniju, ki nas spominja pokola domobrancev in civilistov, ki so med revolucijo in takoj po vojni na krivičen način izgubili življenje – letos se obhaja že 60. let. Torej nov razlog in opomin, da ne sme v naših srcih in mislih zbledeti spomin na te strašne dogodke. Bili bi skrajno nevhvaležni tem žrtvam, če bi pozabili nanje. **Naša vera nas uči, da moramo biti v molitvi povezani s tistimi, ki so odšli od nas.** Še toliko bolj pa s tistimi, ki so odšli nasilne smrti. Koliko solza je bilo prelutih, ko so matere, žene, dekleta in otroci žalovali za njimi. Maščevalne misli nad tistimi, ki so zakrivali in sodelovali pri tem, so že zdavnaj minile; maščevanje prepustimo Bogu. **Molimo pa za krivce, naj Bog odpusti in jim da milost, da bi s solzami kesanja zadobili spravo in mir z Bogom.**

Razne zavedne slovenske organizacije, ki skrbijo, da ne pozabimo teh žrtev, ki so pretrpele smrt od krutega, lažnega in zločinskega komunizma - so za 60. obletnico teh žalostnih dogodkov organizirali romanja na te kraje, kjer leže pobiti. Tako se želijo pokloniti njihovem spominu in jim izkazati hvaležnost. Izselsko društvo Slovenija v svetu je organiziralo dvojni program. Prvič se želijo spomniti 60. letnice slovenskega begunstva. V ta namen bo v torek, 14. junija 2005, ob 18. uri v frančiškanskem atriju na Prešernovem trgu 4 v Ljubljani odprta razstava fotografij in tiska slovenskih begunskih taborišč od leta 1945-49. Razstava bo odprta do 8. julija. Ista organizacija ima v sklopu programa z naslovom »Po poteh mučencev« - obisk grobišč po številnih krajih po Sloveniji. **Popoln program vseh teh krajev in prireditev je objavljen v Mislih, maj 2005, stran 31.**

Tudi druga organizacija »Nova slovenska zaveza« ima bogat program obiskov krajev in grobišč pobitih. Pogovor o teh krajih je bil pod bivšim režimom strogo prepovedan in kdor si je drznil o tem javno razpravljati, je bil v življenjski nevarnosti. Toda, nič ni tako skrito, da se ne bi razodelo. Ljudje, ki so vedeli za te kraje, so pričali, da se je tem žrtvam postavil spomenik ali vsaj skromno obeležje. Bog je tudi poskrbel, da je nekaj žrtev iz Kočevskega Roga ostalo živih in so se rešili iz brezna in pobegnili v svobodo. Kdor želi dobiti celoten program slovesnosti, naj telefonira v Ljubljano (telefon 0011 386 1 425 1537).

p. Valerijan

Pred 60. leti se je druga svetovna vojna končala tudi v Sloveniji

V Evropi 9. maja praznujejo dan zmage. Dne 8. maja 1945 je Nemčija kapitulirala in dan kasneje je bilo razglašeno premirje. Čeprav so 9. maja v Ljubljano vkorakale enote 29. hercegovske divizije in 7. korpusa slovenske partizanske vojske, se vojna takrat ni končala tudi v Sloveniji, saj so spopadi potekali še v naslednjem tednu. Poslednji boji so se odvijali 15. maja na Poljani na slovenskem Koroškem. Na konec vojne je vezana tudi ustanovitev slovenske vlade v Ajdovščini (5. maja 1945), partizanska zasedba Trsta in poboji, ki so danes predmet številnih razprav in nesoglasij. Največ žrtev je vojna prinesla med civilisti. Tako kot za ves svet je bila tudi za Slovence to totalna vojna; prinesla je mnogo mrtvih, invalidov, fizične in psihične posledice zaradi trpljenja, strahu pred nacisti ali novo oblastjo ter vsesplošno pomanjkanje.

Vojna je za Slovenijo trajala štiri leta in mesec dni. Uradno se je začela 6. aprila 1941 z napadom na Kraljevino Jugoslavijo, kateri je pripadala tudi Slovenija. Jugoslavija je enajst dni zatem kapitulirala in nastajati so začele protiimperialistične fronte, tudi v Sloveniji, in sicer 26. aprila 1941 (kasneje znana kot Osvobodilna fronta). OF je takoj po ustanovitvi začela zbirati in vključevati privržence, po nemškem napadu na Sovjetsko zvezo 22. junija 1941 pa je Slovence pozvala k takojšnjemu odporu proti okupatorjem. OF se je med Slovenci hitro širila in je bila osnova za uspešen narodnoosvobodilni boj (NOB).

Slovensko narodnoosvobodilno gibanje je bilo del jugoslovanskega NOB, vendar pa je zaradi razmer skoraj do konca vojne delovalo avtonomno. Tudi v Sloveniji so na osvobojenih ozemljih partizanska vodstva organizirala novo, ljudsko oblast. Slovenski korpusi so bili v 4. armado jugoslovanske armade (JA) vključeni šele tik pred koncem vojne, namreč 1. marca 1945, s čimer je bila slovenska vojska formalno ukinjena. Slovenska vojska se je tako bojevala samostojno, razen v sklepnih operacijah.

OF je kmalu po ustanovitvi dobila svoj program, v njem pa je bilo med drugim zapisano, da bo po narodni osvoboditvi OF na slovenskem ozemlju prevzela oblast, uvedla pa naj bi ljudsko demokracijo. Vodilno vlogo v OF je kmalu prevzela komunistična partija, ki si je od začetka prisvojila idejno in operativno vodstvo narodnoosvobodilnega gibanja, vanj pa je zaprla pot

tudi vsem razrednim in političnim nasprotnikom. Z dolomitsko izjavo marca 1943 si je partija tudi formalnopravno zagotovila prevlado v OF.

Najvišji organ OF je postal vrhovni plenum OF, v katerem so imele zastopnike vse v OF vključene skupine, sestajal pa se je poredko. Oktobra 1943 je bil v Kočevju izvoljen 120-članski vrhovni plenum OF z 10-članskim izvršnim odborom, temelj slovenske državnosti pa je OF postavila februarja 1944 v Črnomlju z izvolitvijo Slovenskega narodnoosvobodilnega sveta (SNOS), ki je imel poverjeništa, komisije in institute. Ta je 5. maja 1945 izdal tudi zakon o narodni vladi in jo imenoval v Ajdovščini.

Mandat za sestavo vlade je prvemu predsedniku Borisu Kidriču, v času okrog druge svetovne vojne med slovenskimi komunisti drugemu človeku za Edvardom

KOČEVSKI ROG je okrog 35 km dolgo in 15 km široko planotasto, gozdnato pogorje (del Dinarskega gorstva) med Kočevskim poljem na zahodu, Suho krajino na severozahodu, na vzhodu sega do doline Črmošnjice in Bele krajine, na jugu s Poljansko goro do reke Kolpe. Tu je veliko kraških udornic, jam in brezen ter mogočnih dreves. Zgodovinski pomniki so zlasti partizanske bolnišnice in množična grobišča po 2. svetovni vojni pobitih slovenskih domobrancev in pripadnikov drugih jugoslovanskih narodov.

Kardeljem, izročil predsednik SNOS Josip Vidmar. Med ministri je bila tudi ena ministrica, in sicer Vida Tomšič za socialno politiko. Franc Snoj je postal minister za promet in je prihajal iz vrst SLS, ministrsko funkcijo pa je kot edini med novimi ministri opravljal že pred vojno. Drugi ministri so bili še Marijan Brecej, Zoran Polič, Jože Pokorn, Ferdo Kozak, Aleš Bebler, Franc Leskošek, Janez Hribar, Tone Fajfar in Marijan Ahčin.

Med strokovno javnostjo so nesoglasja, če je bila ajdovska vlada res prva slovenska (narodna) vlada. Ta naj bi bila po mnenju mnogih zgodovinarjev namreč ustanovljena že ob koncu prve svetovne vojne, tj. 29. oktobra 1918 v Ljubljani. Ajdovščina naj bi bila kot mesto ustanovitve slovenske vlade ob koncu druge svetovne vojne izbrana z namenom, da bi narodnoosvobodilno gibanje pokazalo, čigava je Primorska. Sprva naj bi bil predviden Črnomelj, nato celo Trst, a se je vodstvo zavedalo obstajanja možnosti, da bi se morali iz mesta umakniti.

Slovensko ozemlje ni bilo osvobojeno "na en mah". 29. marca 1945 se je sovjetsko-nemško bojišče premaknilo v Prekmurje, ki je bilo osvobojeno v prvih dneh aprila. Četrta armada JA je aprila naprej prišla v Gorski kotar, nato pa prodirala proti Istri in Trstu. Drugi krak napada pa je šel proti Ilirski Bistrici in Pivki. Osvobojeno ozemlje ob izviru Kolpe, na južnem Kočevskem in v Beli Krajini so ta čas branile enote sedmega korpusa. Deveti korpus je imel nalogo izvesti ofenzivo v sovražnikovem zaledju in prodirati po dolini Soče, osvoboditi Gorico in Tržič ter preprečiti prihod nemških okrepitev iz Italije.

V začetku maja je četrta armada JA v okviru zaključnih operacij za osvoboditev s slovenskimi partizanskimi enotami dosegla slovenske etnične meje, kjer so živeli tudi mnogi Italijani. Slovenski Primorci so to dojeli kot osvoboditev, saj so tudi v osvobodilnem boju videli možnost za priključitev k Jugoslaviji, pa čeprav se mnogi med njimi niso navduševali nad komunizmom. Tako je bilo v depeši Centralnega komiteja KPS oblastnemu komiteju KPS za Primorsko zapisano: "Primorski Slovenci, zavedajte se odločilne važnosti tega trenutka! Gre za uresničenje naše davne želje po svobodi in trajni združitvi z ostalimi Slovenci in Jugoslovani. /.../ Primorci, napočil je trenutek svobode. Vsi na noge! Vsi v Jugoslovansko armado - našo osvoboditeljico! Vse, kar premoremo, za naše borce v njihovih poslednjih naporih!"

Že kmalu po zasedbi oblasti pa so bili zlasti po

nalogu OZNE aretirani mnogi ljudje iz slovenskega Primorja, Istre in okolice Trsta, ki naj bi bili fašisti oz. tisti, ki jugoslovanske armade niso sprejeli kot osvoboditeljice. Med njimi jih je bilo precej usmrčenih in vrženih v kraška brezna, fojbe. Število usmrčenih, med katerimi so bili nekateri tudi nedolžni, se razlikuje. Do osvoboditve Trsta 1. maja je bilo osvobojeno že vse slovensko Primorje, razen ilirskobistriškega območja, in tudi Gorica, ki so jo osvobodili partizani.

Poseben motoriziran odred je iz Trsta krenil na Koroško, vendar pa ga zavezniki niso spustili čez Predel, zato se je prebil čez Vršič ter se v Kranjski Gori spopadel z Nemci. Odredu se je pridružil še jeseniško-bohinjski odred na poti proti Koroški. Kokrški partizanski odred je 4. maja osvobodil ujetnike v Begunjah ter nato odšel čez Karavanke do Bistrice in Borovelj. 8. maja je kokrški partizanski odred prišel skoraj istočasno z zavezniki do Celovca. Medtem so se na cestah proti Ljubelju gnetle nepregledne kolone nemških, domobranskih in drugih enot, mnogo pa je bilo tudi civilistov. 9. maja so v Ljubljano vkorakale enote 29. hercegovske divizije in 7. korpusa slovenske partizanske vojske, v severni Sloveniji pa so se boji razplameli, čeprav je po 8. maju že veljala splošna kapitulacija nemških oboroženih sil v Evropi.

Na Koroškem je 14. divizija razporedila svoje enote po vsem narodnostnem ozemlju. Glavnina nemške skupine armad E je bila obkoljena v Celjski kotlini in na Koroškem; njen komandant je v Topolščici severno od Šoštanja podpisal vdajo. Na Koroškem pa so se na Poljani vdale poslednje enote šele 15. maja. V sklepnih bojih naj bi jugoslovanska armada zajela okrog 300.000 sovražnih vojakov, od tega naj bi bilo približno 175.000 nemških. Slovenska partizanska vojska pa naj bi vojno končala z okrog 35.000 borci.

Vojna se ni končala za vse Slovence enako, kot se tudi ni odvijala. Za mnoge je konec vojne pomenil konec okupacije, za nekatere veselje nad zmago komunizma, za nekatere pa strah pred to ideologijo, ki je izviral tudi iz osebnih izkušenj med vojno. V prvih dneh maja 1945 so se proti mejnim prehodom valile množice tako sodelavcev okupatorjev in nasprotnikov komunizma, med katerimi je bilo veliko intelektualcev kot tudi množice preprostih ljudi. Pridružili so se jim tudi Slovenci iz vrst vojnih ujetnikov, ki so bili med vojno odvedeni na prisilno delo v Avstrijo ali Nemčijo, interniranci in tisti, ki se zlasti zaradi ideoloških razlogov niso želeli vrniti domov.

Dnevnik, Ljubljana, 5.5.2005

Tone Ferenc, DIES IRAE

Tone Ferenc je pod komunističnim režimom veljal tako rekoč za uradnega zgodovinarja državljanske vojne na Slovenskem. Koliko je bila ta oznaka, ki se je držala njegovega dela, upravičena, bo mogoče sklepati že iz našega bežnega poročila.

Vsekakor je njegovo zadnje delo – Ferenc je pred kratkim umrl – Dies irae nadvse pomemben prispevek k objektivnemu prikazu najbolj tragičnega obdobja slovenske zgodovine.

Gre za knjigo v obsegu skoraj 700 strani, slonečo v glavnem na dokumentih in opremljeno z mnogimi slikami oseb, krajev in dokumentov, na koncu pa še z dolgim imenskim kazalom.

Že iz podnaslova knjige – Četniki, vaški stražarji in njihova usoda 1943 – je razvidna tudi izbira naslova **Dies irae – Dan jeze**, začetnih besed znane cerkvene pesmi o sodnem dnevu: s tem naslovom je avtor hotel naznačiti tragični značaj dogodkov, ki so predmet njegove pripovedi.

Avtor je knjigo razdelil v tri dele: 1. o četništvu na Slovenskem v letu 1943, natančneje od Polhograjskih Dolomitov do Grčaric, 2. o Protikomunistični milici in vaških stražah na Turjaku in na Notranjskem in 3. o usodi četnikov in vaških stražarjev po njihovem zajetju.

Skoraj tretjina knjige je posvečena četništvu, torej gibanju, ki je nastopalo kot jugoslovanska vojska v domovini. Za komuniste pa četniki niso bili predstavniki zakonite emigrantske vlade, ampak kratkomalo "plavogardisti". Avtor odvije podroben film tega nastopa; obnova četništva v Sloveniji 1943, propagandni pohod na Dolenjsko, Gorenjsko in v Polhograjske Dolomite, razdor med četniki in Slovensko legijo, pohod četnikov na Dolenjsko po kapitulaciji Italije, tragedija v Grčaricah, kjer je bil četniški odred obkoljen in uničen.

"Zgodovinar ni tožilec, ne zagovornik in niti ne sodnik", pravi avtor v uvodni besedi. In še: "Tako nastopam tudi v tej knjigi: brez obtožb in zagovorov ter sodb, opisujoč potek dogodkov v tistem prelomnem času druge svetovne vojne na Slovenskem.

V še večji meri se je poskusil držati tega načela v drugem in tretjem delu knjige, pri opisu dogodkov, s katerimi se je bratomorna vojna najbolj zaostрила.

V drugem delu knjige je prikazana vloga, ki jo je po kapitulaciji Italije na eni strani odigrala Slovenska

legija, praktično organizacija katoliške ilegale in vaše straže ali s komunističnim nazivom, vzetim iz boljševiškega slovarja, bela garda. Pripoved doseže svoj dramatični vrhunec z opisom koncentracije protikomunistov v gradu Turjak, partizanskega obleganja in zavzetja gradu.

Zadnja tretjina knjige je posvečena usodi ujetih četnikov in vaških stražarjev jeseni leta 1943. Tu se vrstijo poglavja o partizanskem sodstvu, o varnostno – obveščevalni službi OF, o znanem kočevskem procesu od 9. – 11. oktobra 1943, o usmrtnih pri Mozlju in Jelendolu in raznih krajih po Dolenjskem.

Avtorju je treba priznati težnjo po čim večji objektivnosti, čeprav, kot je razumljivo, s perspektive zmagovalcev.

Vendar se v svojem dokumentiranju ne omejuje na režimske vire, ampak je pozoren na pričevanja z nasprotni strani; naj na primer omenimo navajanje pred kratkim izšle knjige arh. Marjana Eiletza. Ali navajanje knjige znanega spreobrnjenca Franca Špeliča.

A kar bralca prisili, da se pokloni ne samo avtorjevi težnji po objektivnosti, ampak tudi njegovemu humanističnemu domoljubju, njegovi pieteti do vseh mrtvih, je pesem, ki si jo je avtor v lastnoročni obliki postavil za uvod knjigi.

Pesem preseneča ne samo s svojo pietetno, ampak celo krščansko noto. Naj jo zato navedemo, kakor jo je napisal v maju 1995:

*Jaz tokrat praznoval ne bom
ne konca vojne in ne zmage;
zaprl se bom v svoj tihi dom
in molil za Slovence svoje drage.*

*Za njih bom molil, ki so nekoč
bili rdeči, beli, plavi –
in vsak, v svobodo svojo zroč,
izginili v gorja poplavi.*

*Naj "lux perpetua" sveti vsem,
ki v brezni in grobovih spijo,
in "requiem aeternam" njih kostem,
kjerkoli trhle še ležijo...*

Iz tega je razvidno, da je Tone Ferenc dojemal NOB ne kot epopejo, ampak kot tragedijo.

Knjigo je izdala založba Modrijan v Ljubljani, opremil pa jo je Gorazd Rogelj.

A.R., Mladika 1/2005

Izpod Triglava

Tone Gorjup

Planjava (2394 m), Ojstrica (2350 m), z Velike Planine (1666 m). Foto: Ciril Velkovrh.

LETO DNI V EVROPSKI ZVEZI.

S 1. majem 2004 je Slovenija postala del nove Evrope, v kateri je danes petindvajset držav stare celine. Simbolno so združitev obeležili na meji obeh Goric. Po enem letu se zdi, kot da se ta združitev ni prijela. Trg, ki povezuje obe mesti, še nima imena; meje, ki je ni več, pa tudi ne smeš prestopiti. To mejo so na simbolni ravni celo postavili nazaj na Sabotinu, kjer kraljuje napis "naš Tito" in če izgine, se pojavi znova. Verjetno je tudi zaradi tega prišlo konec aprila do oskrunitve spominskega parka Trnovo nad Novo Gorico. Kjer naj bi pred letom dni podrla mejo, se zdi, da zdaj vladata dve skrajnosti: duh fašizma in komunizma. Ne glede na vse to so vodilni slovenski politiki ocenili vstop Slovenije v evropsko povezavo kot korak v pravo smer. To kar obema Goricama ni uspelo, se je 1. maja letos odvijalo na slovensko avstrijski meji, na mostu čez reko Muro, ki povezuje Gornjo Radgono in Bad Radkersburg. Že dopoldne so se tam zbrali mladi iz graške in mariborske škofije. Zvrstili so se nastopi številnih mladinskih cerkvenih pevskih zborov. Vrhunec srečanja je bila popoldanska dvojezična sveta maša, ki sta jo darovala graški škof odgovoren za mladino Franz Lackner in mariborski pomožni škof dr. Anton Stres. Slovesno bogoslužje je potekalo v znamenju prve obletnice vstopa Slovenije v Evropsko zvezo in deseti obletnici ponovne postavitve križa na omenjenem mostu, ki so ga leta 1945 vrgli v Muro. Med mašo so na križ, ki zadnjih deset let krasi most, namestili še korpus in ga blagoslovili. Škof Stres je ob tem poudaril, naj most, na katerem so blagoslovili križ, v prihodnosti Evropske zveze še močnejše povezuje naše dežele in naše ljudi. Pred koncem nagovora pa je opozoril, da mnogi zdaj,

ko gradimo združeno Evropo, mislijo, "da jo bodo lahko gradili mimo temeljnih krščanskih vrednot, mimo tistega, kar nas je Evropejce naredilo za Evropejce. Ampak, tako kakor je to, da so križ vrgli v vodo, pomenilo, da tudi mostu ni bilo več, se moramo mi kristjani v Evropi zavedati, da bo tudi Evropa to, kar bi rada bila, samo tako dolgo, dokler bo ostala tisto, kar je po Jezusovi milosti bila in postala."

15 LET SLOVENSKE KARITAS.

Pri Mariji Pomagaj na Brezjah so 2. maja pripravili slovesnost ob petnajst letnici ustanovitve slovenske katoliške dobrodelne organizacije Karitas. Zahvalno mašo ob tej priložnosti je daroval predsednik Slovenske škofovske konference in Slovenske Karitas škof dr. Franc Kramberger. Pri njej so se zbrali duhovniki, ki so tesno povezani s to organizacijo, njeni sodelavci in številni prostovoljci iz vse Slovenije. Škof Kramberger je v nagovoru po evangeliju med drugim dejal, da je z ustanovitvijo Karitas pred petnajstimi leti v Cerkvi na Slovenskem ta zaživela v polnosti. S to oživitvijo organiziranega dobrodelnega in socialnega poslanstva je zaživela tista tretja dimenzija, ki je nujno dopolnilo oznanjevanju božje besede in bogoslužju. Preko Karitas je po škofovih besedah naša krajevna Cerkev vstopila v javno socialno mrežo in civilno družbo. Prostovoljci ter strokovni in poklicni sodelavci so s svojim zavzetim delom gradili podobo te slovenske Karitas, ustvarjali zaupanje vanjo in poskrbeli za njeno dobro ime. Kot humanitarna organizacija, polnopravna članica mednarodne Karitas in evropske Karitas, je ta dobrodelna organizacija viden in pomemben dejavnik na področju humanitarnega dobrodelnega socialnega dela doma in po svetu. Njene pomoči so bili deležni

posamezniki, družine, mladi, starejši, brezdomci, tujci in priseljenci, ubogi, zapuščeni, odpisani, odvisniki, bolni in invalidi, žrtve vojnega nasilja, potresov in drugih naravnih nesreč. Ob koncu se je škof zahvalil Bogu in Mariji za Karitas, za njene sodelavce in vse, kar so v dosedanjih letih delovanja dobrega storili. Obenem je prihodnje delo Slovenske Karitas priporočil Mariji Pomagaj.

ŠKOF PIETRO BONOMO.

V Trstu so pred dnevi predstavili obsežno znanstveno študijo o tržaškemu škofu Pietru Bonomu, ki jo je napisal zgodovinar Stefano di Brazzano. Gre za enega najznamenitejših meščanov v zgodovini Trsta; živel je med letoma 1458 in 1546. Bil je tudi diplomat, grof, humanist in pesnik. Čeprav je dobro poznal moderne miselne tokove in bil povezan z reformatorji, je ostal zvest katoliški Cerkvi. Študija med drugim razkriva Bonomovo tesno povezanost s slovensko kulturo in zgodovino. Upravljal je več župnij na slovenskih tleh, najbolj pa je znan kot učitelj in dobrotnik Primoža Trubarja. Spremljal ga je več desetletij, ga posvetil v duhovnika in mu dal v upravljanje več župnij od Loke pri Radečah do Laškega. Trubar škofa Bonoma večkrat omenja v svojih delih, zato je razumljivo, da študija precej pozornosti namenja stikom škofa s slovenskim prostorom. Obenem podrobno predstavi mesto Trst, ki je imelo v tistem času pet tisoč prebivalcev, med katerimi so bili tudi Slovenci.

NOVI ČLANI SAZU.

Slovenska akademija znanosti in umetnosti je imela v začetku maja volilno skupščino, na kateri so izvolili novo vodstvo ter redne, izredne in dopisne člane. Predsednik SAZU bo tudi poslej akademik Boštjan Žekš, podpredsednika pa sta postala Alenka Šelih in Jože Trontelj. Med drugim so v razredu za umetnost postali izredni člani arhitekt Stanko Kristl, pesnik, pisatelj in dramatik Zorko Simčič ter pesnik Tomaž Šalamun. V razredu za zgodovinske in družbene vede pa sta postala dopisna člana Slavoj Žižek in zgodovinar Jože Pirjevec. Slednji imeni sta precej nenavadna izbira, če upoštevamo, da so pred časom zavrnili članstvo škofu Antonu Stresu, češ, da je preveč opredeljen. Če to drži, potem bi pri izbiri Žižka in Pirjevca lahko rekli, da ju je izvolil centralni komite, kot je bilo to v navadi po prevzemu oblasti leta 1945.

SLOVENSKE KNJIGE V PRAGI.

V češki prestolnici je bil prvi teden v maju 11. mednarodni praški knjižni velesejem. Osrednje mesto na sejmu je tokrat pripadlo Sloveniji, obiskovalci pa so si lahko ogledali 600 novejših slovenskih knjižnih izdaj. To je bila doslej najboljšežnejša predstavitev slovenske literature v tujini. Tudi zato je velesejem odprl slovenski minister za kulturo Vasko Simoniti, ki je v daljšem nagovoru opozoril na povezanost slovenske in češke kulture, ki je zaživela že v času Jerneja Kopitarja. Dejal je, da je bila češka kultura Slovincem ena najbližjih. Češki ustvarjalci pa so nam ponudili precej več kakor mi češkemu občinstvu, toda zanimanje za Slovence je očitno bilo tudi na njihovi strani; o tem priča vrsta prevodov v češčino. O tem so se lahko prepričali slovenski obiskovalci, ki so na sejmu izvedeli, da je bilo v 150 letih v češčino iz slovenščine prevedenih približno 260 knjižnih del.

60 LET KONCA OD II. SVETOVNE VOJNE.

Zadnje mesece se pred nami vrstijo 60-letnice dogodkov, ki so maja 1945 pripeljale do konca druge svetovne vojne. V nekaterih državah so mejniki jasno postavljeni, drugod pa se po več kot pol stoletja ne morejo zediniti o tem, kaj in kako. Tako baltske države in z njimi večji del Evrope trdi, da je Litvo, Latvijo in Estonijo leta 1945 okupirala Stalinova Sovjetska zveza, ruski predsednik Putin pa tega ne priznava. S podobnimi težavami se srečujemo pri nas. Medtem ko eni trdijo, da smo dobili 5. maja 1945 prvo slovensko vlado, drugi pravijo, da je bila to prva komunistična, oziroma revolucionarna vlada. Prvo slovensko narodno vlado so 31. oktobra 1918 imenovali na seji Narodnega sveta v Ljubljani, vodil pa jo je Josip vitez Pogačnik. Medtem ko so zavezniške čete osvobajale nemška koncentracijska taborišča, so na naših tleh ustanavljali nova taborišča od Radovljice do prevzgojnih centrov na Kočevskem. Celo slovenski taboriščniki, ki so se rešili Dachaua, so dočakali nova zaslišanja, montirane sodne procese, spet so bili zaprti, nekateri pa obsojeni na smrt; po justifikaciji, kot so navadno rekli tovariši, pa so ostali brez grobov. Ker v Sloveniji doslej nismo bili sposobni obsoditi vse, kar je obsojanja vredno, ostaja marsikaj nerazčiščeno. Prvi predsednik vlade v samostojni Sloveniji, danes poslanec v evropskem parlamentu, Lojze

Peterle, pravi, da Slovenija zaostaja v jasnem opredeljevanju odnosa do totalitarnega dela svoje preteklosti. Peterle je že pred leti postavil fašizem, nacizem in komunizem na isto raven. Zdaj pa je vedno bolj prepričan, da je narava vseh totalitarizmov v bistvu enaka: je protičloveška in nedemokratična. Če je zgodovinski stroki uspelo jasno formulirati odnos do nacifašizma, bi bilo po njegovem mnenju prav, da pošteno, verodostojno in resnicoljubno formulira odnos tudi do komunističnega totalitarizma. Peterle je vesel, da prihaja zdaj do razčiščevanja in ga tudi pozdravlja. **DAN UPORA (PROTI OKUPATORJU).**

Po osamosvojitvi Slovenije je državni praznik 27. april dobil ime "dan upora", simboliziral pa naj bi prizadevanja naših prednikov in nas samih za samostojno in suvereno Slovenijo. Tisti, ki so dolga desetletja praznovali "dan OF", se s tem niso mogli sprijazniti, zato je dan upora kmalu dobil dodatek "proti okupatorju". Na praznovanjih v zadnjih letih je bilo razvidno, da je šlo predvsem za oživiljanje nekdanjega dneva OF. Letošnja državna proslava ob tem prazniku je dan upora postavila na druge temelje. Potekala je na Mali gori nad Ribnico, kjer so se trije tigrovci Ferdo Kravanja, Anton Majnik in Danilo Zelen 13. maja 1941 spopadli z italijanskimi vojaki in orožniki. Pri tem je bil Zelen ubit, Kravanja ranjen, Majnik pa je zbežal. To je bil prvi slovenski upor proti okupatorju, kar pa komunistična oblast ni priznavala. Predsednik vlade Janez Janša, ki je govoril na prireditvi, je izpostavil duh upornišva, ki je bil med Slovenci vedno živ. Prav temu se imamo zahvaliti, da smo obstali kot narod. Janša je zatem spregovoril o tigrovcih, ki so se prvi pri nas uprli okupatorju. Nato se je dotaknil Protiimperialistične fronte, ki je izhajala iz prepričanja o nujnosti spopada imperialističnih taborov, ne pa iz načela protifašizma. Kot je dejal, njen cilj ni bil narodnoobrambni, zato med ustanovne skupine ni povabila tigrovcev. Zateme je Janša pozdravil tudi partizanstvo kot odporništvo in obsodil njegovo zlorabo za komunistično revolucijo. Odzivi na omenjeno proslavo so bolj kot kdajkoli pokazali na velika nasprotja, ki obstajajo glede naše polpreteklosti, kot navadno rečemo. Kot kaže, je letošnja proslava odpravila monopol nad uporom proti okupatorju, ki so ga doslej imeli varuhi resnice o medvojni in povojni zgodovini.

VROČE POLETJE NA SEVERNI POLOBLI.

Letošnje poletje se bo začelo prezgodaj in bo izredno vroče, napoveduje profesor z univerze v Firencah in direktor inštituta z biometeorologijo (Ibimet) **Giampiero Maracchi**. Omenjeni inštitut je postal znan tudi izven italijanskih meja, saj je že v preteklih letih večkrat pravilno napovedal vremenske razmere v jugovzhodni Evropi, poroča zagrebški Jutarnji list. Junij in julij bosta letos zelo vroča, avgust pa bo "normalen", morda z nekaj več padavinami. Kako dolgo bo poletje, je trenutno še težko napovedati, je dejal Maracchi, eden od pionirjev prognostične klimatologije, nove znanstvene veje, ki se ukvarja z dolgoročnim napovedovanjem vremenskih razmer. Po njegovih besedah bi lahko bilo letošnje poletje podobno poletju 2003, ki se ga v večjem delu Evrope spominjamo po visokih temperaturah, ki so mnogokrat dosegle tudi 40 stopinj Celzija, in po več kot 40.000 umrlih zaradi hude vročine. Sicer pa je zelo vroče poletje napovedala tudi ameriška vesoljska agencija NASA. Klimatolog **James Hansen**, direktor inštituta Goddard, je napovedal, da bo letošnje poletje najbolj vroče v zadnjih 200 letih. Tudi drugi znanstveniki agencije NASA menijo, da bi utegnili biti letošnje leto sploh najbolj vroče v zgodovini človeštva. Doslej je bilo najbolj vroče leto 1998, sledita pa mu leti 2002 in 2003.

STATISTIČNI PODATKI

PREBIVALCEV SLOVENIJE.

V Sloveniji je konec lanskega leta (31.12.2004) živelo 1.997.590 prebivalcev, od tega 1.020.538 žensk in 977.052 moških. Po podatkih statističnega urada se je število prebivalstva v primerjavi s tretjim četrtletjem lanskega leta tako zmanjšalo za 1107 oseb. Ob tem velja omeniti, da je do zmanjšanja prišlo na račun moške populacije, saj se je število žensk v tem obdobju povečalo za 106. Povečalo pa se je število slovenskih državljanov, in sicer z 1.984.162 (30. september) državljanov na 1.984.422. Konec decembra je v Sloveniji sicer živelo 1.953.305 državljanov Slovenije, medtem ko so preostali začasno bivali izven meja domovine. Na sončni strani Alp pa je živelo tudi 21.998 tujcev s stalnim prebivališčem in 22.287 z začasnimi prebivališčem.

Narava Slovenije. Alpe.

Narava Slovenije. Alpe. Ljubljana, Prirodoslovnih muzej, 2004., 144 stranmi. Katalog k razstavi Alpe v prostorih Prirodoslovnega muzeja Slovenije v Ljubljani ni prospekt, ampak je zajetna knjiga. Uvodničar imenuje Alpe streho Evrope, katere se dvignejo najvišje z Mont Blacom (4810 m). V Alpah je kar 300 zavarovanih območij. V slovenski alpski svet prištevamo Julijske Alpe, Karavanke in Kamniško-Savinjske Alpe. Veliko število soavtorjev v tej knjigi predstavlja zanimivosti različnih področij. Posebej sta predstavljena Triglavski narodni park, naš edini narodni park, in Alpski botanični vrt Julijana v Trenti, ki ga je ustanovil že leta 1926 tržaški posestnik in trgovec Albert Bois de Chesne. Opisane so geološke značilnosti in tektonska zgradba alpskega sveta. Pomembne so okamenine in minerali v našem visokogorju. Naravne zakonitosti kraškega sveta in njegovih pojavov so v naših gorah ustvarile enega najlepših pogledov na svetu. Močna potresna dejavnost v naših Alpah in delovanje podzemnih in površinskih voda so pustila na teh območjih vidne posledice. Lepi so pogledi na visokogorska jezera, kot so Triglavska jezera, Krnsko jezero, Kriška jezera, Zelenci – izvir Save Dolinke, Blejsko in Bohinjsko jezero, in številne slapove, med katerimi prav gotovo zaseda prvo mesto Prešernova Savica. Za ta gorski svet so značilna tudi številna visokogorska barja.

Rastlinstvo na sončni strani Alp je pestra in zanimiva mešanica različnih vrst cvetja. Med njimi so nekatere redke, druge zaščitene pa tudi endemične. Med njimi naj omenimo vsaj najbolj znane: znameniti trentarski grintavec (*Scabiosa trenta*), Zoisovo zvončico (*Campanula zoysii*) - hči slovenskih planin in Zoisova vijolica (*Viola zoysii*), kamniška murka (*Nigritella lithopolitana*), kratkodlaka popkoresa, (*moehringia villosa*) – ena najredkejših slovenskih endemičnih rastlin, narcise ali ključavnice (*Narcissus poeticus ssp. radiiflorus*), planika (*Leontopodium alpinum*), kranjska lilija (*Lilium carniolicum*), triglavska roža (*Potentilla nitida*), ki je Zlatorogu rešila življenje, spomladanska resa (*Erica carnea*) in mnoge druge.

Med živalmi pa so predstavljene posebne vrste nekaterih kačjih pastirjev in žuželk v tekočih vodah, alpske stenice, mnogi hrošči, nekatere vrste čebel ter številni živobarvni metulji. Omenjeni so še planinski pupek, planinski močerad, kuščarji in kače, med planinskimi ptiči pa je prav gotovo najmogočnejša ujeda planinski orel. Med sesalci so naštetih kuna belica, jazbec, planinski zajec, alpski svizec in seveda kozorog. Največkrat opisana in tudi najbolj opevana žival našega gorskega sveta pa je prav gotovo soška postrv.

Pri predstavitvi knjige pa ne smemo izpustiti imena avtorjev čudovitih fotografij, kot so Ciril Mlinar, Jože Mihelič, Jurij Kunaver, Janez Gregori idr.

Ciril Velkoverh, Ljubljana

JUBILEJI – OBLETNICE POSVETITVE SLOVENSkih ŠKOFOV:

JOŽEF SMEJ, mariborski pomožni škof, je bil posvečen 23. maja 1983.

METOD PIRIH, koprski škof, je bil posvečen 27. maja 1985.

JOŽEF KVAS, upokojeni ljubljanski pomožni škof, je bil posvečen 12. junija 1983.

ANDREJ GLAVAN, ljubljanski pomožni škof, je bil posvečen 12. junija 2000.

ANTON STRES, mariborski pomožni škof, je bil posvečen 24. junija 2000.

JURIJ BIZJAK, koprski pomožni škof, je bil posvečen 5. julija 2000.

Dragim našim pastirjem pošiljamo čestitke in molitveni spomin tudi iz Avstralije.

MARKO LAVRENČIČ je duhovnik nadškofije Toronto, kjer pastiruje nadškof kardinal Alojzij Ambrožič. Marko Lavrenčič je bil rojen 12. 02. 1948 v Gorici. Vsa družina se je preselila v Kanado, kjer je Marko obiskoval vse šole od osnovne, srednje do univerze. Leto dni je poučeval na učiteljski kot učitelj in laboratorijski tehnik. Leta 1973 je vstopil v semenišče sv. Avguština. V duhovnika ga je posvetil tedanji torontski nadškof Philip Pocock. Služboval je v različnih župnijah in bil od leta 1985 do 1991 direktor za poklice v nadškofiji. Od leta 2001 je direktor duhovniškega personalnega sveta nadškofije. Izvoljen je bil v duhovniški svet torontske nadškofije leta 1994 in ponovno 2000. Letos mu je sveti oče podelil častni naslov monsinjorja. Msgr. Marko Lavrenčič ima sorodnike tudi v Avstraliji, zato sporočamo to novico še s toliko večjim veseljem. Čestitamo!

Ana Marija Cek, Melbourne VIC

Tečaj slovenskega jezika za odrasle vodi vsako prvo in tretjo nedeljo v mesecu Draga Gelt. Njeni študentje bi radi bolje spoznali slovenski jezik, saj bi se radi ob obisku sorodnikov v Sloveniji z njimi pogovorili po slovensko. Tako ima Draga vedno nekaj študentov na "tečaju" v Sloveniji.

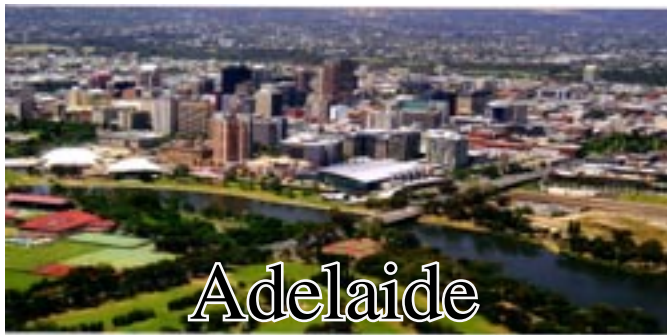
31. SLOVENSKI KONCERT

v priredbi slovenskih kulturnih in verskih središč Avstralije
bo v soboto, 1. oktobra 2005, v Kew.
Vzpodbujamo in vabimo k pripravi
tega vsakoletnega srečanja.
Prijavnice za koncert
bodo na voljo od 1. avgusta 2005
v vseh naših verskih središčih.

V nedeljo, 2. oktobra 2005,
bo ob 10. uri dopoldne
v cerkvi sv. bratov
Cirila in Metoda v Kew
maševal pomožni škof
dr. Hilton Deakin,
odgovoren za pastoralo
izseljencev v nadškofiji Melbourne.

Dvakrat na leto se Slovenci iz dveh obmejnih mest – ALBURY, New South Wales in WODONGA, Victoria – zberejo k slovenski službi Božji. Prvo letošnje srečanje je bilo na belo nedeljo, 3. aprila, drugo pa bo na četrto nedeljo v novembru, ko bo že 1. adventna nedelja, 27. novembra 2005. V novembru se vedno zberemo ob 6. uri zvečer na pokopališču v Wodongi k molitvi za pokojne, nato obiščemo vsak grob slovenskega rojaka in ga blagoslovimo ter obudimo prijetne spomine, ki nas, žive in pokojne, povezujejo v skrivnostno občestvo življenja onstran in tukaj. Velikonočna sveča med nami je znamenje vstalega Gospoda.

p. Janez Tretjak OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
51 Young Avenue
WEST HINDMARSH SA 5007
Tel.: 08 8346 9674
Fax.: 08 83462903
Email: tretjakj@picknowl.com.au

POD MARIJINIM VARSTVOM...

Letos smo se zbrali k procesiji na prvo nedeljo v najlepšem mesecu maju, ki je posvečen nebeški in naši Materi Mariji. Procesijo je pred davnimi leti, leta 1949, ko so prihajali v Avstralijo novi begunci iz vseh koncev sveta, še posebno iz dežel, kjer se je bohotil komunizem, ki je poskušal zatreti vse, kar je bilo krščanskega, vpeljal adelaidski nadškof Matej Beović, ki je bil po očetu Hrvat – Dalmatinec, rojen v Perthu. Nadškof je videl in občutil veliko stisko beguncev. Niso govorili jezika nove domovine, v katero so pribežali in iskali varstvo, večina pa boljši kos kruha, skratka lepše življenje. Vendar niso slutili, s kolikimi težavami se bodo srečevali in jih bodo morali z veliko žrtvijo premostiti. V tej bridkosti je bila Cerkev tista, ki jim je pomagala, kolikor je pač mogla, da bi se lažje vživeli in premagali prvo domotožje, ki ga ni manjkalo. Na prvo nedeljo v mesecu maju je nadškof Beović organiziral procesijo in prebivalce adelaidske nadškofije izročil varstvu Matere Marije. Tako smo se letos že 56 leto zbrali k procesiji. Kdaj so se prvi Slovenci udeležili procesije z bandero Marije Pomagaj, je težko ugotoviti. Večina, ki sem jih povprašal, pravijo, da v času, ko je prišel stalni duhovnik v Adelaido, tj. p. Filip Ferjan leta 1976. Gospa Marija Pahor mi je to potrdila, ker hrani Oznanila. Od takrat smo redno soudeleženci. Prva leta je bilo veliko slovenske mladine v narodnih nošah in tudi drugih narodnosti. Vse do leta 2000 je bila procesija na igrišču adelaidskega semenišča v Rostreworju. Kljub velikemu igrišču so verniki adelaidske nadškofije, pred vsem pa izseljenci, napolnili prostor - še posebno v času, ko je bil pomožni škof v Adelaidi dr. Filip Kennedy.

Anita Polazer in Chantel Zupančič Flavlj.

Sam je bil Irec in se je veliko posvečal izseljencem in vedno je na procesiji posebno pozornost namenil izseljencem. Po njegovi smrti ni bilo več izkazane posebne pozornosti izseljencem in število udeležencev je začelo občutno padati. V poznih devetdesetih letih, ko ni bilo študentov in so semenišče prodali, je bila procesija nekaj let na znatno manjšem zbirnem prostoru na Morrialti. Po letu dva tisoč se je procesija preselila na rob mesta, na igrišče krščanskih bratov, kjer smo se letos zbrali že petič.

Letos pa kljub lepemu sončnemu nedeljskemu popoldnevu, ko bi

pričakoval velike množice Marijinih častilcev, žal ni bilo tako. Bilo je veliko Azijatov. Zanimivo je bilo videti, da so nekatere župnije zastopali ljudje azijskih obrazov kar 90%. Navadno so bili Ukrajinci množično zastopani, a letos so bili maloštevilni. Naša skupnost je bila lepo zastopana, kljub temu, da je po številu zelo mala in nas je vedno manj. Prvič, odkar se udeležujemo procesije, je

Ana Marija Zupančič Flavlj in hčerko Chantel.

našo skupnost pri molitvi rožnega venca na začetku procesije vodila prikupna gospodična Anita Polazer v lepi narodni noši in izredno izstopala, saj so drugi mladi, ki so molili druge desetke rožnega venca bili, če smem reči, oblečeni kot siroteki. Anita je vodila četrto skrivnost svetlega dela rožnega venca v našem jeziku, in mi smo tako s ponosom in na glas odgovarjali, kot da bi nas bilo več sto. Kaj ne, pokazali in dokazali smo se kot slovenski narod. Procesijo so organizirali predvsem mladi, in kakor so Modri počastili Marijo in njeno dete Jezusa v Betlehemu, tako smo se mu tudi to nedeljo prišli mi poklonit in mu prinesli svoja darila... Po končanem rožnem vencu nas je nagovoril nadškof Phillip Willson in med kratko homilijo poudaril pomen procesije in orisal lik novega papeža Benedikta XVI. in zakaj si je izbral to ime. Pred blagoslovom je nadškof podaril svečo mladim zastopnikom župnij in izseljenskih skupnosti. Našo skupnost je zastopala Chantel Zupančič. Ob pesmi in molitvi smo se razhajali na svoje domove duhovno obogateni. Marija nas zagovarja ter prosi pri svojem Sinu in nebeškem Očetu!

In kaj bo novega v našem verskem središču?

Na 9. navadno nedeljo, 29. maja 2005, bo po sveti maši procesija v čast Svetemu Rešnjemu Telesu. Ob lepem vremenu bo procesija okoli cerkve, v slučaju dežja pa kar v cerkvi! **p. Janez**

Fotografije na tej strani: Od leta 1976

naprej roma slovenska verna skupnost v Adelaidi vsako leto v maju z bandero Marije Pomagaj.

p. Valerijan Jenko OFM, OAM
 p. Filip Rupnik OFM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
 313 Merrylands Road, PO BOX 280
 MERRYLANDS NSW 2160
 Tel.: 02 9637 7147 in 02 9682 5478
 Mobile: 0419 236 783
 Fax: 02 9682 7692
 Email: valerian@pacific.net.au

DRUŽINSKA MAŠA v angleščini bo na četrto nedeljo, 22. maja in ne 29. maja, v juniju 26. junija, v juliju 24. julija in ne 31. julija. Ostale službe Božje so po ustaljenem programu.

NEWCASTLE:

Služba Božja za rojake Newcastla bo 29. maja in spet 31. julija ob 6. uri zvečer. Vabljeni!

IGRALSKA DRUŽINA MERRYLANDS se je znašla v težavah, ker nimamo dovolj moških igralcev, da bi lahko uprizorili igro, ki smo jo načrtovali. Tako smo morali odložiti igro » Dve nevesti«, s katero smo mislili nastopiti v mesecu juniju. Če nam bo uspelo najti vsaj še enega

moškega, ki bi prevzel vlogo v drugi komediji, ki jo pripravljamo, bomo mogoče le nastopili v prihodnjih nekaj mesecih, naslova pa rajši ne povem, da ne bo šlo spet kaj narobe. Kaj ni škoda, da je po več kot štiridesetih letih dela igralske družine začelo zmanjkovati talentov za to plemenito in zabavno delo (moških talentov se pravi, žensk imamo trenutno kar dovolj!). Pogrešali bomo tudi patra Filipa, ki je bil tudi član igralske družine in navdušen igralec, patra Valerijana pa nismo uspeli prepričati, da bi prevzel kako vlogo. Bomo videli, kakšen bo naslednji pater! Če bi kdo v vesoljnem Sydneyu želel sodelovati, oglasite se, zelo boste dobrodošli!

V Merrylandsu smo tudi letos praznovali Anzac praznik v nedeljo, 24. aprila (dan pred samim dnevom). To nedeljo je bila redna angleška - družinska sveta maša. Andrejka Andrejaš je že v soboto pripravila ob oltarju "memorabilije" (vojaški spominki), na stene cerkve pod križevim potom pa je razobesila slike prizorov raznih bojišč iz prve svetovne vojne. Na začetku maše so mladi prižgali svečo pri oltarju v spomin na padle; nato so (na fotografiji z leve na desno) Karel Lukežič, Bogdan Bavčar, James Andrejaš, Rudi Črnčec, (p. Valerijan, p. Filip), Henry Stariha, Ivan Koželj, Robert in sin Danilo Šuber, brali odlomke iz dnevnikov vojakov, ki so se borili in bili priče krutih bojev, ko so okoli njih padali njihovi vojni tovariši. Ko smo poslušali odlomke iz dnevnikov vojakov, smo vsi ugotavljali, da je vojna največji nesmisel in tragedija, ki naj se nikoli ne ponovi.

Utrinki z materinskega dne: Rebecca Keen, Danica Petrič, pianistka Veronika Konda, na flavto pa igra Andreja Zaja.

SPREMEMBE PRIHAJAJO...

Imamo novega svetega očeta, to že vsi veste, Bog mu daj zdravje in dolgo življenje! Dobili bomo pa tudi novega duhovnika v Merrylandsu v pomoč našemu dragemu patru Valerijanu, (Bog daj tudi njemu zdravje in dolgo življenje!). Videti je, da se bomo poslovili od patra Filipa, ki se bo verjetno vrnil v domovino in ga bomo mogoče srečali v eni od božjepotnih cerkva, na njegovo mesto pa bo prišel pater Darko Žnidaršič, ki si že ureja dokumente za ta namen. Pater Darko govori tudi angleško in je bil že enkrat na obisku v Avstraliji, tako, da je že seznanjen z delom in potrebami med nami. Doslej je živel na Brezjah in kot župnik skrbel za župnijo Mošnje na Gorenjskem. V Avstralijo bo prišel, ko

bo dobil vsa potrebna dovoljenja in dokumente, kar bo verjetno vzelo še nekaj mesecev, tako, da se bomo imeli priložnost posloviti od patra Filipa, kakor se spodobi, seveda, ko se bo vrnil z »vandranja« po Avstraliji.

PROSLAVA MATERINSKEGA DNE

V verskem središču Merrylands so spet pripravili lepo proslavo materinskega dne za naše mamice. Najmlajši učenci Slomškove šole pod vodstvom Kristine Šuber so bili nad vse prisrčni, pa tudi ostali del kulturnega programa je bil zelo lep. Program so skupno s Kristino Šuber pripravili Danica Petrič in Jožica Modrijančič, ki je prebrala nekaj pesmi in črtic Danice Petrič, medtem, ko

Z lepo slovensko pesmijo je materam v čast zapel moški pevski zbor »Rožmarin pod južnim soncem«, ki ga uspešno vodi Uroš Ergaver.

je Rebecca Keen predstavila svoje pesmi v angleščini. Za glasbeni del proslave so poskrbele Veronika Konda, Adriana Žaja in seveda moški pevski zbor »Rožmarin pod južnim soncem« pod vodstvom Uroša Ergaverja. Pridni kuharji in kuharice so poskrbeli, da nihče ni bil lačen in žejen in da so se vsi, ne samo mamice, lepo imeli.

**Martha Magajna,
Sydney NSW**

Kate Stariha, Noah Skubla, Dejan Lukežič, Jordan Covich in Mateja Lukežič z učiteljico Kristino Šuber na odru v verskem središču Merrylands na materinski dan, 8. maja 2005.

Sydney: Tako mladostna sta MIRIAM in HENRY STARIHA praznovala 27. aprila letos 20. obletnico poroke. Ta fotografija je nastala na dan, ko je njuna hčerka Lauren prejela prvo sveto obhajilo. Miriam in Henry, njuna družina in družini, od koder prihajata – Bavčarjevi in Starihovi – so močni stebri slovenstva in vere v slovenskem občestvu v Sydneyu. Čestitke pošiljamo Miriam in Henryju iz uredništva Misli, tem pa se pridružujejo tudi vsi njuni z željo in molitvijo za Božji blagoslov na nadaljni življenjski poti.

Prva knjiga moje mamike

Moja mama je hodila v osnovno šolo na Grabnu v Ljubljani. Ko je hodila kot sedemletna deklica mimo knjigarne na Kongresnem trgu, je svoj nossek vedno tiščala v okno izložbe. Tam je bila knjižica pravljic, ki jo je pritegnila; "Čebelica Maja". Često je hodila iz šole k oknu izložbe in gledala, če je njena ljubljena knjižica še tam...

Nekega dne jo je babica poslala k mesarju, da kupi kilogram mesa za številno družino. Ko ji je mesar stehal meso, zavil in ji ga izročil, ga je pozabil zaračunati. Mami je ostal v dlani denar in s tistimi dinarji je stekla v knjigarno po tisto ljubljeno knjigo Čebelica Maja. Na poti do doma je vso prebrala, potem pa v strahu, kaj bo babica rekla, od kod ji knjiga, ni vedela kaj bi z njo...

Skrila jo je v grmovje blizu njihove hiše. Dneve in dneve je pravljico o Čebelici Maji brala drugim otrokom in bila je srečna, da ima svojo knjigo.

ln moja 73 – letna mamika še danes rada bere knjige in ljubezen do knjig, branja in vsega lepega, kar nam svet knjige odkriva, sem podedovala tudi jaz njena hčerka.

Danica Petrič, Sydney NSW

POKOJNI:

V petek, 22. aprila, je v Concord bolnišnici umrl **IVAN KRUŠVAR**, ki je bil rojen 16.1.1934 v vasi Zabrda pri Buzetu v Istri. Bil je sin Antona in Štefanije roj. Bajok. V družini je bilo 6 otrok. Kot mlad fant je bil poklican v vojsko, ki jo je odslužil v vojni mornarici. Leta 1964 se je v Paddingtonu poročil s Terezijo Virant, ki je po rodu iz Brežic. Ivan je opravljal razna dela, večinoma v tovarnah. Bolan je bil tri leta in prestal tri operacije. 22. aprila je prejel zakramente za umirajoče, še isti dan pa je odšel s tega sveta. Pokojnik zapušča ženo Terezijo in brata Guerina ter nekaj bratov in sester v domovini. Pogrebna maša je bila opravljena 27. aprila, pokopan je bil na slovenskem pokopališču v Rookwoodu.

V nedeljo, 1. maja, je v bolnišnici v Liverpoolu umrl **STANKO ČEBOKLI**. Rojen je bil 31.8.1928 v vasi Potoki pri Kobaridu – župnija Kred. Bil je sin Jakoba in Marije roj. Leban. Leta 1956 se je v Paddingtonu poročil s Karolino Muha, ki je po rodu iz Velike Bukovice. Družina je med drugim živela v Sacred Heart samostanu v Rose Bay, Paddingtonu, Strathfieldu in nazadnje v Greenacre. Zadnjih 15 let je bil zaposlen na letališču v Sydneyu kot varnostnik. Pokojni poleg žene zapušča sina Petra in Stanka, brata Alojza, sestro Jelko (Milan), brat Ivan pa je že med pokojnimi. Pogrebna maša je bila opravljena v Merrylandsu v sredo, 4. maja 2005, pokopan je bil na slovenskem pokopališču v Rookwoodu.

p. Valerijan

Zaradi velikega povpraševanja organiziramo še eno 16 dnevno potovanje v Novo Zelandijo od 25. januarja do 9. februarja 2006 izključno za Slovence in prijatelje.

Potovanje organiziramo Lovska in ribiška družina Slovenskega društva Melbourne - SDM.

Na željo rojakov, ki so zamudili naše zadnje potovanje v Novo Zelandijo, smo pripravljene organizirati drugo leto januarja 2006 še eno potovanje v to prelepo deželo Maorijev, deželo visokih planin, bistrih rek, večnih ledenikov, modrih jezer, vročih gejzirjev in nešteto drugih nepopisnih naravnih lepot.

Celoten program je, po našem mnenju, eden najboljših in po vsebini najcenejših, ki jih ponujajo na avstralskem turističnem trgu. Program je bogat in skrbno pripravljen, poseben poudarek dajemo dobremu vodenju. **Cena 16 dnevnega paketa je \$3,445 po osebi in vključuje slovensko vodenje, takse, prevoze z modernim avtobusom, vstopnine in ogleda, zajtrke, večerje, transferje in celo novozelandsko izstopno takso.** Če Vas takšno potovanje zanima, Vam bomo rade volje posredovali tiskan program v slovenščini in angleščini. Ponudba velja tudi za Slovence v Geelongu in drugih krajih po Avstraliji, enako kot za obiskovalce iz Slovenije. Pridružite se Melbournčanom.

Za takšno skupinsko potovanje je potrebno najmanj 30 udeležencev, zato nam čimprej sporočite, če Vas naša ponudba zanima in bi se želeli priključiti naslednji skupini Slovencev na prijetnem potovanju v deželo dolgih belih oblakov.

DARWIN, NT: Na programu imamo tudi **osemdnevno potovanje v Severni Teritorij, po vsej verjetnosti med 10. in 17. septembrom 2005.** Program bo vključeval poleg **Darwina še Kakadu in Litchfield narodni park s slapovi Wangi, Tollmer in Florence, Ubirr in Nourlangie Rock, Yellow Waters in Pine Creek, Katherine in Katherine Gorge, z vožnjo po soteski in Edith Falls.** Na žalost Vam tukaj končne cene potovanja še ne moremo povedati, ker nas je urednik "Misli" s časom prehitel. Ko boste brali to, bomo že imeli ostale podrobnosti s ceno. Pokličite nas po telefonu in Vam bomo rade volje povedali. Za vse nadaljne informacije se obrnite na:

Stanka Prosenaka: 03 9876-1360 ali Dragico Gomizel: 03 9439-5177.

Dobrodošli v družbi veselih izletnikov!

Stanko Prosenak, Melbourne

p. Ciril A. Božič, OFM
Marija Anžič, laična misijonarka
Ss.CYRIL&METHODIUS SLOVENIAN MISSION
Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO BOX 197, KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787, (03) 9853 8118
Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
E-mail: ciril@infoxchange.net.au
DOM POČITKA - MOTHER ROMANA HOME

NA VOLITVAH za novi Pastoralni svet Slovenskega misijona sv. bratov Cirila in Metoda v Melbournu so bili 17. aprila 2005 izvoljeni za pet let in so službo sprejeli:

Simon Grilj, Tilka Lenko, Ana Marija Cek.

Skupine, ki delujejo znotraj misijona, so izbrale svoje predstavnike:

Baragova knjižnica: Marija Oppelt Oppelli;

Dom matere Romane: Stanko Prosenak;

Društvo sv. Eme: Olga Bogovič;

Gospodarski odbor: Bernard Brenčič;

Kulturni odbor in tečaj slovenskega jezika za odrasle: Draga Gelt;

Molitvena skupina: Fani Šajn;

Pevski zbor: Metka McKean;

Predstavnik občestva v St. Albansu (izvoljen

po maši v St. Albansu 10. aprila): Marko Zitterschlager;

Skupina za urejevanje okolice cerkve in doma: Valentin Lenko;

Slomškova šola, mladi: Lidija Bratina.

Po službi sta v PS: Marija Anžič, pastoralna sodelavka in p. Ciril A. Božič OFM, voditelj misijona. Vsi so bili 28. aprila 2005 potrjeni od provinciala slovenske frančiškanske province sv. Križa v Ljubljani, p. dr. Viktorja Papeža z željo, »da naredijo čim več dobrega v Božjo slavo in blagor Slovencev.«

Vsem članom novega Pastoralnega sveta čestitam za izvolitev in se zahvaljujem za sprejem službe v korist slovenskega vernega občestva v Melbournu, prav tako iskrena hvala vsem članom,

PASTORALNI SVET slovenskega misijona v Kew za obdobje 2005 do 2010.

Z leve na desno: V prvi vrsti sedijo: Olga Bogovič, Marko Zitterschlager, Fani Šajn, Marija Oppelt Oppelli, Tilka Lenko, Bernard Brenčič, Stanko Prosenak. Za njimi stojijo: Lidija Bratina, Marija Anžič, Ana Marija Cek, Valentin Lenko, Simon Grilj, pater Ciril A. Božič, Metka McKean, Draga Gelt.

Mlade mamice se veselijo radosti življenja: Lidija Bratina z nečakinjo - birmanko Jessico Urdih in škofom Jeremiah Joseph Coffey, ki je birmoval na avstralski župniji Our Lady Help of Christians v Narre Warren. Na fotografiji desno pa so Janja Srkulj, Vera Brne in Ljubica Postružin v makedonskem klubu ob nastopu folklorne skupine.

ki so delovali v Pastoralnem svetu v obdobju 2000 do 2005. Prvo, konstitutivno - ustanovno sejo je imel novi Pastoralni svet v ponedeljek, 2. maja 2005, ob 7.30 zvečer v dvorani Baragovega doma. Navzoči so bili vsi člani, ki so sprejeli predlagani dnevni red:

1. Pozdrav in molitev.
2. Duhovna misel.
3. Predstavitve članov Pastoralnega sveta 2005 do 2010.
4. Delovanje in naloge Pastoralnega sveta.
5. Branje in sprejem zapisnika 27. seje PS 2000 - 2005.
6. Poročila članov, predlogi, načrti.

7. Pastoralni utrip slovenskega misijona v času od 3. maja do 15. avgusta 2005.

8. Razno.

9. Sklepna molitev.

10. Agape.

Seznani smo se z delovanjem in nalogami PS, kot jih zahtevajo cerkveni dokumenti in prebrali člen 536 Zakonika cerkvenega prava, ki pravi »naj se v vsaki župniji ustanovi pastoralni svet, ki mu predseduje župnik in v katerem verniki skupaj s tistimi, ki imajo v župniji delež pri pastoralni skrbi po svoji službi, pomagajo pri pospeševanju pastoralne dejavnosti. Pastoralni svet ima le posvetovalen glas in se ravna po določbah, ki jih izda krajevni škof.«

Sledile so volitve, kjer smo izvolili podpredsednika in tajnika PS.

Za podpredsednika PS je bil izvoljen Simon Grilj, za tajnico Draga Gelt.

Pastoralni svet predstavlja vse mnogotere dejavnosti slovenskega misijona v Melbournu, jih načrtuje, usklajuje in vodi skupaj z duhovnikom in pastoralno sodelavko ali s tistimi, ki ju nadomeščajo. V primeru, da voditelj ali duhovnik, ki

Moški cerkvenega pevskega zbora so pripravili presenečenje materam ob materinskem dnevu.

ga nadomešča, zboli ali umre, je potrebno obvestiti provincialovega delegata v Avstraliji ali drugega slovenskega duhovnika, ta pa bo obvestil provinciala slovenskih frančiškanov v Ljubljani, ki bo v dogovoru s podpredsednikom PS, tajnikom in člani uredil, da bo redno delo potekalo dalje do prihoda novega duhovnika. ŠMARNIČNO POBOŽNOST smo prvo nedeljo v maju pričeli in zadnjo v maju tudi zaključili s petimi litanijami Materi Božji v čast. Letošnje šmarnice »Prizadevajmo si za krepost« je napisal duhovnik mariborske škofije g. Jože Kužnik. Na prvo nedeljo v maju smo se že pri maši spomnili vseh naših živih in pokojnih mam in starih mam ter starih starih mam. Po maši pa je bil v dvorani bogat kulturni program.

Res iskrena zahvala Lidiji, Mathew in Natalie Bratina; Aniti, Melissi, Leah in Andrew Fistrič; Natalie in Ljubici Postružin; Veronici Smrdel; Stefanie Paolluci; Tilki in Lentiju Lenku ter Lojzetu Jeriču za odličen skeč; moškim cerkvenega pevskega zbora; Petru Mandelju in moškemu pevskeemu zboru Planika; Simonu Grilju; Olgi Bogovič in članicam društva sv. Eme; Majdi Brožič in vsem, ki ste prinesli pecivo in druge dobrrote za skupno mizo. Izbrali smo najstarejšo mamo – Marijo Barba, ki je tudi mama z največ otroki; najmlajšo mamo Ljubico Postružin in staro mamo z največ vnuki – Lojzko Fistrič in jih obdarili z lepimi lončnicami.

V času odsotnosti p. Cirila od 17. maja do 26. julija 2005 bo slovenski misijon v Kew vodil p. Filip, ki se vedno zelo dobro počuti med slovensko skupnostjo v Viktoriji. Pater Filip je prišel v Melbourne že 14. maja, tako, da je bil z nami že za binkoštni praznik in procesijo sv. Rešnjega Telesa, ki smo jo imeli že tisto nedeljo. Patru Filipu se iz srca zahvaljujem za njegovo bratsko pomoč in Frančiškovo veselje, s katerim služi

Najstarejša mama na praznovanju materinskega dne je bila Marija Barba, ki je tudi mama, ki je dala življenje največ otrokom, od mam, prisotnih na proslavi materinskega dne v Kew, 1. maja 2005.

Božjemu ljudstvu. Hvala prav tako p. Valerijanu, ki bo moral nositi breme sam v Sydneyu do prihoda novega patra v letošnjem letu, kakor se načrtuje. Pomoč v tem času je sam ponudil tudi slovaški duhovnik g. Peter Vojtko, ki mašuje v naši cerkvi v Kew vsako prvo in drugo nedeljo v mesecu ob 12. uri za slovaško skupnost v Melbourne, sicer pa je kaplan v župniji Kraljice miru (Queen of Peace Parish) v Altona Meadows in sedaj v odsotnosti župnika g. Iana Ransona, ki je na študiju, vodi župnijo. Njegov mobilni telefon je 0422 682 319. Z g. Petrom dobro sodelujeva, tako, da v času njegove odsotnosti jaz mašujem po slovaško za njihovo skupnost; kadar je potrebno, pa g. Peter mašuje po slovensko za našo skupnost. Tudi

Pojemo in molimo za mamice: Mathew Bratina, Stephanie Paolluci, Natalie Bratina, Leah Fistrič.

naši skupnosti sta se zelo zbližali, saj se večkrat srečujemo potem še v dvorani, kjer imajo po svoji maši tudi oni svoje srečanje in čajanko. Tako je bilo prijetno tudi prvo nedeljo v letošnjem maju, ko smo bili po praznovanju materinskega dne še vsi v dvorani in so oni že končali z mašo in prišli med nas. Skupaj smo nazdravili prvi obletnici vstopa Slovenije in Slovaške v Evropsko zvezo (1. maja 2004). Tudi precej naših ljudi se že dobro pozna z g. Petrom. Tako bo imel pater Filip ob sebi tudi dobrega in domačega sobrata ter se bo lahko z njim posvetoval, kadar bo potrebno.

MESEC JUNIJ je posvečen na poseben način Srcu Jezusovemu. Prvi petek, 3. junija 2005, je praznik Srca Jezusovega; prva sobota, 4. junija, pa praznik Srca Marijinega. Na prvi petek

obiščemo nekatere ostarele in bolne, sicer pa jih zaradi velikega števila obiskujemo skozi ves mesec. Na prvi petek izpostavimo Najsvetejše ob 7.00 zvečer za tiho adoracijo, ob 7.10 začno članice molitvene skupine z molitvijo rožnega venca, ob 7.30 so litanije Srca Jezusovega z blagoslovom z Najsvetejšim, sledi sveta maša. Ob sobotah je sveta maša redno ob 8. uri zjutraj, kakor je to redno vse dneve. Pater Filip bo imel ob torkih sveto mašo samo ob 10. uri dopoldne, ko se zbere molitvena skupina.

VSAKO DRUGO NEDELJO v mesecu je v KEW sveta maša samo ob 9. uri dopoldne; nato je ob 11.30 sv. maša v **GEELONGU** ter ob 5.00 popoldne v **ST. ALBANSU**.

V MORWELLU ne bo svete maše v juniju; bo pa zopet v avgustu na četrto nedeljo v mesecu, 28. avgusta, ob 6.00 zvečer.

DAN DRŽAVNOSTI bo našel svoj odmev v nedeljo, 26. junija, po deseti sveti maši z dvigom zastav Avstralije, Slovenije in Evropske zveze ter z vsemi tremi himnami, ki jih bodo zapeli pevci cerkvenega zbora.

PRAZNIK APOSTOLOV PETRA IN PAVLA: praznični sveti maši bosta ob 10. uri dopoldne in ob 7.30 zvečer.

PRAZNIK ZAVETNIKOV NAŠE CERKVE svetih bratov Cirila in Metoda bo na prvo nedeljo v juliju,

Stara mama z največ vnuki in vnukinjami (šestnajst jih je), je Lojzka Fistrič. Rože za njo!

Hčerka in oče -
Melissa in Andrew
Fistrič: Pesem za
vse mame.

Stara mama Anka Brgoč z vnukom Alexandrom.

3. julija 2005. V Sloveniji se ta nedelja praznuje tudi kot izseljenska nedelja. Letos bo izredno veliko naših rojakov iz Melbourn ta čas v domovini. V nedeljo, 29. maja 2005, odhaja na pot v Slovenijo skupina 34 rojakov iz Melbourn. Najprej se bodo ustavili na Novi Zelandiji, nato na Havajih, potem pa jih v Chicagu pričaka p. Metod Ogorevc, ki jih bo tri tedne vodil po Ameriki in Kanadi. Poleg te skupine gre na pot še veliko rojakov. Kolikor mi je znano, bo v mesecu juniju in juliju v Sloveniji blizu ali pa celo nad sto rojakov samo iz Melbourn. Mnogi bodo prvo nedeljo v juliju na izseljenskem pikniku v Kamniški Bistrici, nekaj pa se jih bo gotovo pridružilo romanju po poti mučencev. Program je bil objavljen v majskih Mislih na strani 31. Osrednja slovesnost bo prvo nedeljo v juliju s

slovesno sveto mašo v ljubljanski stolnici ob 4. uri popoldne. Pater Ciril bo tisto nedeljo na novi maši v Bogojini. Novomašnik Boštjan Ošljaj, ki je služil civilni vojaški rok na Brezjah, me je naprosil, da mu pridigam na novi maši. Boštjanova sorodnika sta mariborski pomožni škof dr. Jožef Smej in Boštjanov stric g. Jože Horvat, župnik pri Sveti Ani v Slovenskih goricah.

VABIM VSE ROJAKE, KI BOSTE TEDAJ NA OBISKU V SLOVENIJI, NA SREČANJE PRI MARIJI POMAGAJ NA BREZJAH v torek, 28. junija 2005. Ob 11. uri dopoldne bomo imeli sveto mašo v kapeli Marije Pomagaj, si nato ogledali galerijo in muzej ter Park miru, nato pa odšli na kosilo na letališče Lesce.

Zaroko sta na velikonočni ponedeljek, 28. marca 2005, med praznično sveto mašo obhajala Veronica Smrdel in David Roberts, 13. novembra letos pa bosta sklenila sv. zakon. Na fotografiji so, z leve na desno: starša Renato in Anica Smrdel, sestra Barbara, Veronica in David, ter Davidova mama Noreen in oče Max Roberts.

ODŠLI SO:

IVAN (JOHN) CUGMEISTER je umrl na potovanju iz Queenslanda proti Viktoriji v mestu West Wyalong NSW 30.4.2005. Bil je član slovenskega društva Planica v Melbournu in tamkajšnje lovske družine. Rojen je bil leta 1934 v Šmarjah pri Jelšah. Pokopan je bil v West Wyalongu 4. maja 2005. Zapušča sina Petra in hčerko Jannet.

ANDREJ LENARČIČ je umrl v bolnišnici Dandenong 03.05.2005. Rojen je bil 25.11.1919 v vasi Obrije. V Avstralijo je prišel leta 1949 skupaj z ženo Frančiško roj. Avšič iz Polja pri Ljubljani. V Avstraliji je delal kot ključavničar pri železniškem podjetju. Zapušča štiri otroke: Andre, ki je poročen in ima dva sinova; hčerka Mary živi v Torontu v Kanadi, ima tri hčerke; sinova John in Michael še nista poročena. Sin Michael je lepo skrbel za mamo in očeta. Na pogreb očeta je iz Kanade prišla hčerka Mary z možem Stephanom Lips. Pogrebno sveto mašo sva darovala skupaj z župnikom cerkve sv. Antona v Noble Parku 9. maja 2005, nato je sledilo slovo pred kremacijo v kapeli Blair v Springvale.

IVAN RUTAR je umrl 2. maja 2005 v Footscrayu v Western bolnišnici, osem dni pred svojim 70. rojstnim dnem. Čakal je na operacijo, pa ga je zadela kap. Rojen je bil 10.05.1935 v vasi Zabiče pri Ilirski Bistrici. V Avstralijo je prišel leta 1958. Tu se je poročil z Jadranko roj. Iskra iz Podgraj pri Il. Bistrici. V zakonu sta se jima rodila sinova Danny (38 let) in Johnny (33 let). Že pred leti so Ivanu odrezali nogo in je veliko dni prebil po bolnišnicah. V Melbournu zapušča še sestro

Milko Jaksetič, brat Slavko je umrl v Melbournu leta 1998, sestra Roza Štemberger pa leta 2003 v Sloveniji. Molitve zanj smo imeli 4. maja v kapeli pogrebnega zavoda Tobin Brothers v St. Albansu, pogrebno mašo pa 5. maja v cerkvi Srca Jezusovega v St. Albansu ter nato pogreb na Keilor pokopališču. *p. Ciril*

Sporočam vam žalostno vest, da je 28. aprila 2005 umrla **MARIJA VALE roj. AVGUŠTIN**, v starosti 70 let. Doma je bila iz Bušinja vasi pri Metliki in je zadnjih 8 let živela v Dovetonu pri Dandenongu, kjer je umrla. Bila je tudi naročnica vašega mesečnika Misli. Zapušča sina Roberta in hčerko Christino.

Pogrebna slovesnost je bila v sredo, 4.5.2005 ob 10-tih v kapelici na pokopališču Bunurong Memorial Park, 790 Frankston - Dandenong Road, Bangholme. *Lep pozdrav od Dragana.*

12th Slovenian Language Summer Course on the Slovenian Coast

Univerza na Primorskem, Znanstveno-raziskovalno središče Koper, organizira 12. poletni tečaj slovenskega jezika na slovenski obali, v Portorožu, od 1. - 14. avgusta 2005.

Cena: SIT 100.000 (EUR 416)

Prijave:

Garibaldijska 8, 6000 Koper

tel.: ++386 5 663 77 00;

fax: ++386 5 663 77 10.

Moški zbor Planika rad obogati kulturni program v Kew. Ubrano so letos zapeli materam v čast.

VAŠA PISMA

Spoštovani p. Ciril.

V marčni številki vaših Misli ste v uvodni besedi napisali, da so vaši bralci željni slovenske besede, ki pa jo dobijo le prek radia in vaše revije. In vendar se v Sloveniji trudimo, da bi našo revijo za Slovence po svetu Slovenija.svet pripeljali v čim večje število slovenskih domov po svetu. Ker gre za v nekem smislu naslednico Rodne grude, je v Avstraliji relativno kar dobro prisotna, seveda pa bi jo radi razširili tudi med ljudi, ki Rodne grude niso brali. Upam, da me ne boste napačno razumeli, da vam "skačem v zelje" in nagovarjam isto bralstvo (v isti številki sem prebrala tudi o skromnih sredstvih, s katerimi zagotavljate izhajanje Misli). Mislim pa, da naša revije v nobenem smislu ne more ogroziti vaših Misli, lahko jih le dopolni. In ljudem ponudi predvsem branje. Tudi zato vam pošiljam mesečne predstavitev naše revije z naslovnico. Ne vem, kakšna je vaša ocena prenovljene revije in njene vsebine, vesela bi bila vsake vaše pripombe, ocene ali kritike, saj najbolje poznate potrebe naših ljudi v tistem koncu sveta. Sama namreč urejam revijo šele zadnjih pet let, pred tem sem bila novinarsko osredotočena na manjšine, razmere pa nam ne dopuščajo kakih velikih sprehajanj po svetu. In zato, si pravim, velja izkoristiti, kar nam je na voljo, vključno z virtualno komunikacijo.

*Lep pozdrav, Vida G. Posinkovič,
odgovorna urednica Slovenija.svet*

*Spoštovana odgovorna urednica Slovenija.svet,
gospa Vida G. Posinkovič,*

hvala za Vaše pismo in pošiljanje revije na naslov našega misijona in seveda mnogim naročnikom po Avstraliji in drugod po svetu. V uredništvu Misli se seveda zavedamo, da nismo edina tiskana slovenska beseda, ki obiskuje naše rojake v Avstraliji. Iz Slovenije prihaja v Avstralijo poleg Vaše revije še kar nekaj slovenskih revij in časopisov na naslove naših rojakov: Družina, Ognjišče, Prijatelj, Naša luč, Misijonska obzorja, Brat Frančišek, Odpri se, Nedeljski Dnevnik, Večer, Delo (Sobotna priloga), Gorenjski glas, Dolenjski list, Naša žena, Jana, Zdravje, Mag in verjetno še kaj. Preko interneta lahko poslušamo radio Ognjišče in poznam ljudi, ki imajo internet samo zato, da poslušajo radio Ognjišče. Iz Amerike dobivamo Ave Maria, Zarjo, iz Argentine Svobodno Slovenijo, Duhovno življenje, iz Avstrije Nedeljo, iz Italije Novi glas in Mladiko. Toda res je tudi, da so Misli sedaj edina redna slovenska beseda, ki je tiskana v Avstraliji, se pravi, da je porojena v slovensko-avstralskem okolju, ki ga zapisuje in soustvarja in to že 54. leto. Vedno bolj se tega zavedajo tudi naši bralci in dopisovalci, zato so Misli lahko vse bolj aktualne v besedi in sliki.

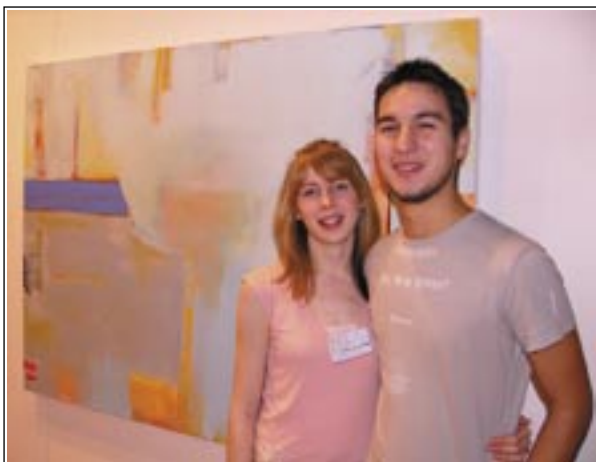
Reviji za Slovence po svetu Slovenija.svet želimo iz uredništva Misli, da nam vedno znova približuje Slovenijo in svet, v katerem so semena in cvetovi iz slovenskih korenin.

Revijo lahko naročimo na naslovu: Slovenija.svet, Cankarjeva 1/II, p. p. 1548, SI - 1000 Ljubljana, Slovenija. Telefon: ++ 386 1 241 02 84.

V družini Jernejčič je bilo praznično. Rachel, hčerka Janeza in Elisabeth, ki je vnukinja Ane in Ivana Horvata ter Marije in Slavka Jernejčiča, je 1. maja 2005 prejela prvo sveto obhajilo v cerkvi St. Mary v Greensborough.

Na fotografiji so: Slavko in Janez Jernejčič, v naročju Deborah, poleg mama Elisabeth, Marija Jernejčič, Ana in Ivan Horvat, pred njimi prvoobhajanka Rachel in sestra Kathelin.

Na razstavi *Affordable Art* v *Royal Exhibition Building* je v letošnjem aprilu sodelovala tudi **Monica McKean** in njen fant **Eddie de Luca**. **Monica** je hčerka **Metke** roj. **Škofic**, ki je pevovodkinja cerkvenega zbora v **Kew** in **Chrisa McKean**a, ki je izredni delavec sv. obhajila in redno pripravi angleški del pridige. **Monica** je talentirana mlada umetnica, ki že ob študiju umetnosti veliko ustvarja in je deležna občudovanja in njene slike se tudi dobro prodajajo. Tako je bila zadovoljna tudi na zadnji razstavi, sedaj pa se z **Eddijem** že pripravljata na podobno razstavo v **Sydneyu**, ki bo v letošnjem avgustu.

Praznovanje na Mt Mee v jutranji zori – ANZAC Day

Tudi letos sem našel v svojem poštnem nabiralniku vabilo, naj se udeležim zgodnje jutranje svečanosti v spomin vseh padlih vojakov za svobodo, ki ga v Avstraliji poznano kot praznik in dela prost dan - ANZAC Day in ga praznujemo na god svetega Marka, 25. aprila.

Vsa leta do sedaj se teh prireditev nisem udeleževal, predvsem zato, ker sem imel še iz mladih let neprijetne spomine na podobne shode v rdeči Jugoslaviji. Takrat smo morali poslušati lažnivo in krivično propagando vladajočih revolucionarjev in učiteljev. Zato tudi nisem imel navdušenja in volje, da bi se bolj seznanil s tukajšnjim praznovanjem ANZAC dneva. Tudi povojna angleška politika, ki je bila kriva smrti velikega števila vrnjenih Slovencev, je po svoje pripomogla, da se nisem udeleževal podobnih svečanosti. Sedaj, ko bo v Slovenija praznovala 60. obletnico povojnih žrtev revolucije, pa je že čas, da se otresem teh misli, zato sem se odločil in odzval vabilu.

Rano pred sončnim vzhodom sva se z **Anico** in še z drugimi sosedi odpravila na lepo razgledno točko v parku, kjer je bila že pripravljena velika avstralska zastava med veliko gnečo ljudi različnih narodnosti. Na srečo sva si prinesla s seboj vsak svoj stol, kot so to storili tudi mnogi drugi. Na lepem tiskanem programu so bile navedene točke z nastopajočimi govorniki, ki so poudarjali pomen žrtev vojakov, ki so dali življenje, da mi lahko uživamo svobodo. Zato jih nikoli ne smemo pozabiti. Med prvimi točkami je bilo branje psalma, nato so pastori lokalnih krščanskih Cerkva izrekli kratke molitve. Prebrali so nam tudi par deklamacij in pesmi, ki so jih padli vojaki na frontah napisali

svojcem v Avstralijo. Ves spored je potekal v resnem in domoljubnem tonu. Posebno lepa in značilna melodija trobente ter dvig zastave je bilo res za marsikoga ganljivo. Lepo je bilo videti globoko spoštovanje vseh navzočih do svoje zastave, svoje države in do ljudi, ki so dali življenje za svobodo. Primerno temu je bilo videti priznanje Bogu, od katerega zavisi naše življenje, naše vse - vse kar imamo.

Med tem sem se spomnil na našega rojaka, pokojnega arhitekta **Cveta Mejača**, ki je ravno v ta namen – v spomin padlim žrtvam vojne, lastnoročno skupaj z nekaterimi prijatelji naredil občudovanja vreden spomenik, ki je danes center pozornosti v mestu **Ulverstone** na **Tasmaniji**. (glej fotografijo)

Tako smo tudi Slovenci na svoj način vključeni pri praznovanju ANZAC dneva. Dati priznanje in čast žrtvam vojne, ki so dali svoje življenje, da mi lahko uživamo svobodo, je vsekakor spoštljiva gesta in dolžnost, katero bom odslej bolj redno izpolnjeval.

Mirko Cuderman, Mt Mee QLD

ULVERSTONE WAR MEMORIAL The CLOCK

Na javnem sestanku meščanov severno-zahodnega tasmanskega mesta **Ulverstone** so leta 1946 sklenili, da bodo postavili stolp z uro kot obeležje druge svetovne vojne. Po mnogih iskanjih lokacije, so se odločili za mesto, kjer je stal spomenik 1. svetovne vojne. 27. julija 1953 so dokončali vse priprave. Novi priseljenc v **Ulverstone**, arhitekt **Cvetko Florian Mejač**,

Slovenec, se je javil, da bo brezplačno naredil načrte in specifikacijo postavitve. Odbor je sprejel njegove načrte. Občina je dala soglasje in odobrila gradnjo podjetju »Artisan«, South Road, Ulverstone, katerega člani so bili: Jernej Bajzelj, Rudi Zimič, oba Slovenca, in John McNeill. Naši pridni rojaki so pričeli z delom 30. julija 1953 in ga dokončali 5. januarja 1954. Arhitekt in nadzornik je bil Cvetko Florian Mejač, U.I.A. Vse to in vso razlago, ki jo je pripravil arhitekt Cvetko Florian Mejač, lahko danes obiskovalec Ulverstone prebere na lepo urejenem križišču in parku, kjer stoji sredi mesta Ulverstone to mogočno delo našega rojaka in prijatelja in še nekaj njegovih dobrih sodelavcev in prijateljev. Patru Cirilu je gospod Cvetko Florian Mejač sam pripovedoval o tem delu. Hvaležen sem Bogu, da sem ga mogel imeti za prijatelja. Kljub veliki razliki v letih, sva se tikala. Koliko lepih ur sva preživela skupaj v pogovorih in v ustvarjanju v Maleny in potem na Bribie Island v Queenslandu. Za p. Bazilija je mnogo let brezplačno urejeval grafično podobo Misli. Na prošnjo p. Cirila je naslikal podobo Marije Pomagaj, sv. Frančiška Asiškega in zadnjo večerjo za slovensko cerkev v Wollongongu, med vojno za Slovenijo pa je naslikal križev pot za slovensko cerkev v Sydneyu, že prej pa Božja služabnika Friderika Baraga in Antona Martina Slomška in še marsikaj. Ostajamo mu hvaležni dolžniki. Pokopali smo ga leta 1992 na Bribie Islandu, severno od Brisbana, kjer je v družbi Visočnikovih preživel zadnja leta. Pri pogrebu mu je pel v slovo Big Ben kvartet z Giannijem Rijavcem, p. Ciril pa je daroval pogrebno mašo in spremljal žaro na pokopališče. To sem razumel kot posebno milost pred vrnitvijo 23. aprila 1992 nazaj v Slovenijo.

Arhitekt in umetnik Cvetko Florian Mejač je takole predstavil svojo zamisel tega edinstvenega spomenika:

»Temelj je obarvan modro, kar predstavlja morje, iz katerega raste otok Tasmanija. To je domača dežela padlih, katerih imena so izpisana; tu so bili rojeni in dali svoja življenja za svobodo.

Trije stebri, ki rastejo iz zemljepisne podobe Tasmanije, predstavljajo tri rodove: avstralsko kraljevo mornarico, avstralsko pešadijo in avstralsko kraljevo zračno silo. Vsak steber je predstavljen kot knjiga, stekleni kvadrati pa predstavljajo strani, kjer so napisana imena padlih.

Delo arhitekta Cvetka F. Mejača na Tasmaniji.

Verige, s katerimi so stebri povezani, predstavljajo močno povezanost vseh treh rodov vojske.

Lovorjev venec pod uro ima v svojem središču vzhajajoče sonce, ki osvetljuje imena in obiskovalec, ko gleda proti vencu - ne da bi se tega zavedal, gleda proti nebesom in Najvišjemu. Ura oznanja čas in večnost. Čas se počasi premika in večnost je najvišji cilj.

Bakla spomina se dviga nad vso strukturo.

Spomenik iz leta 1914-1918 stoji v središču.«

To je bila predstavitev zamisli arhitekta Mejača meščanom Ulverstone leta 1953, ki so jo z veseljem sprejeli in na katero so vedno bolj ponosni. Zadnja leta so celoten spomenik in okolico lepo obnovili.

Ulverstone ima danes 9515 prebivalcev, občina pa 21.077.

pater Ciril

PRODAJAM CITRE, stare dvajset let, ki niso bile dosti uporabljene.

Anita Pleško, tel.: 03 9819 3607.

Piše Martha Magajna

KLUB PANTHERS, ST. JOHNS PARK - TRIGLAV

BALINARJI TRIGLAVA

Kakor vedno so bili tudi zadnji mesec balinarji najbolj aktivni člani kluba Panthers -Triglav. Tedenska tekmovanja ob sredah in nedeljah privlačijo vedno več članov, tako da se včasih zgodi, da nimajo vsi prostora na šestih baliniščih kluba. Uprava se dobro zaveda, kako pomembni so balinarji za življenje kluba in so nam v preteklem mesecu dodali še eno izboljšavo na balinarskem paviljonu - na strani, kjer običajno veter nosi dež v notranjost paviljona, so dodali ohišje iz prozorne plastike, tako da je sedaj mogoče posedati pri mizah na koncu balinišč, ne da bi se bali dežja ali vetra. Ženska sekcija balinarjev ima že petnajst članic, od katerih jih je osem sodelovalo na tekmovanju za prvenstvo balinarjev v NSW. Dora Hrvatin in Nadja Legovič sta dosegli častno drugo mesto, potem, ko je Nadja zamenjala prejšnjo tekmovalko Lidijo Jeraj, ki si je priborila vse do finalnega tekmovanja, potem pa se je morala

zaradi bolezni umakniti. Med moškimi tekmovalci sta prvo mesto v dvojkah v NSW ponovno osvojila naš mladi rojak Robert Mikuletič in njegov partner Steve Chiandotto, ki zastopata klub Fogolar Furlan. Naslednji mesec se bosta v Katoliškem klubu Liverpool pomerila s tekmovalci ostalih držav Avstralije za avstralsko prvenstvo. Veliko sreče jima želimo!

V klubu Panthers Triglav smo na Anzac dan tekmovali za pokal Anzac dneva. Zmagovalci so bili: Toni Šuštar, Jessica Kukovec in Lojze Lever. Slišali smo, da je Lojze Lever dan prej dobil tudi eno od nagrad za enak pokal na Slovenskem društvu Sydney. Čestitamo vsem skupaj!

SVEČANOSTI ANZAC DNEVA

Vse več ljudi se udeležuje svečanosti Anzac dneva, ko se skupno spominjamo vseh, ki so padli v različnih vojnah doma in na tujem. V Klubu Panthers Triglav je dolgoletna tradicija, da se ob sončnem zahodu na Anzac dan položi venec pred spomenik Ivana Cankarja na dvorišču kluba, skupaj z molitvami v spomin na padle. Tudi letos so se svečanosti udeležili poleg članov kluba in odbornikov pater Valerijan in pater Filip iz verskega središča Merrylands, ki sta opravila molitve za pokojne, venec pa je položil mladi Danilo Šuber v ponosni uniformi kadeta RAAF. Opravičujemo se tudi, da na žalost napovedanega nastopa pevk skupine

Drugo mesto v NSW sta dosegli Dora Hrvatin in Nadia Legovič, na fotografiji s predsednikom balinarjev Triglava, Emilom Fabjančičem.

Robert Mikuletič in Steve Chiandotto s pokali za prvo mesto v NSW.

Zmagovalci tekmovanja za Anzac pokal: Tone Šuštar, Jessica Kukovec in Ljotze Lever.

“Južna Zvezda” ni bilo, ker so pevke nastop nekaj dni prej odpovedale. Tako je bilo petje himne malo manj ubrano. Po svečanosti je bila skupna večerja s podelitvijo nagrad zmagovalcem balinarskega tekmovanja za Anzac pokal.

TEŽAVE Z RAČUNALNIKI

Naša generacija ni zrasla z računalniki, kakor sedaj naši vnuki. Kot veliko mojih vrstnikov smo mogoče

znali tipkati na pisalni stroj, pa še to bolj redko. Za računalnik sem se začela zanimati, ko sem začela pošiljati prispevke v slovenske časopise v Avstraliji in so se uredniki vedno pritoževali, da morajo moje dopise ponovno tipkati na računalnik, preden jih lahko objavijo. Na večerni univerzi sem opravila prvi tečaj za začetnike, ker pa nisem še imela računalnika - ali kakor se to v Avstraliji reče - computerja - mi to ni mnogo pomagalo. Šele, ko sem iz druge roke kupila star računalnik, sem začela

“Na Anzac Day sva se s patrom Filipom udeležila vsakoletne Anzac slovesnosti pri Cankarjevem spomeniku pred klubom Panthers – Triglav. V obeh jezikih smo slišali zgodbe in molili za padle ter prosili za mir na svetu. Ob koncu je pristopil Daniel Šuber v kadetski uniformi in skupaj s predsednikom Petrom Krojejem položil venec pred spomenik.”

p. Valerijan

pridobivati nekaj znanja, potrebnega za ta moderni čudež, vendar moram priznati, da še vedno ne vem razlike med ROM in REM, medtem, ko se mi o razliki med "hard drive" in "soft ware" samo nekaj približno sanja. In šment, ko me pokliče Marija iz uredništva Misli iz Melbourn in pravi "potrebujemo fotografije do nedelje, če morete, jih pošljite po internetu, pa vidim, da je moje znanje spet daleč zaostalo za potrebami današnjega časa. Tehnika tako hitro napreduje, da jo še mlajši ljudje težko dohajajo. Ali si lahko predstavljate, da se vodijo debate o tem, da naj bi ljudje ostali zaposleni nekje do sedemdeset let ali več starosti. Kaj menite, naj bi jaz ali meni podobni delali pri sedemdesetih? Če poskušam očistiti ploščice v kopalnici, mi je treba pol ure, da se spet vzravnam; za fizično delo verjetno ne bi bila. Pisarniško? Rabim visoko tehnično šolo in mogoče še prevajalca, da razumem navodila, kako uporabljati pralni stroj ali microwave peč. Veste kaj, hvala Bogu, da sem že v penziji! Moj mož nima takih problemov. Kot vidite na fotografiji, sta se z njegovim "instruktorjem" že naučila dovolj, da bosta kmalu odprla casino!

TEŽAVE S POTOVANJI...

Moja prijateljica Marija se je odpravila na obisk domovine Slovenije in vseh številnih bratov, sestra, svakov in svakinj ter vseh drugih sorodnikov, ki jih že dolgo ni videla. Pri priljubljenem podjetju Lauda so ji njeni otroci uredili dokumente in vozovnice preko interneta, kakor se mladi generaciji spodobi, in so s tem tudi prihranili precej denarja. S seboj je ponesla šestmesečno zalogo zdravil za njeno srce, ki ji dela težave, in tudi recepte za zdravila in vsa druga potrdila ter pismo njenega zdravnika, da je vse, kar ima v torbi, popolnoma zakonito in nujno potrebno. Ko se je pojavila na letališču, da bi vstopila v letalo, so jo zavrnil, češ da bi morala glede na njeno starost in zdravstveno stanje predložiti še poseben obrazec družbe Lauda, s katerim njen zdravnik potrjuje, da njeno zdravstveno stanje dovoljuje potovanje z letalom, saj se njena starostna skupina že šteje v "high risk" potnika. Tako se je spet vrnila domov in sedaj se bo lotila urejanja še dodatnega dokumenta, ki ga bo treba poslati na upravo "Laude" v Avstrijo, potem je pa še vprašanje, če bodo tam to

Mož dopisnice Marthe, Lojze Magajna, in "instruktor" igra karte na računalniku.

zagotovilo sprejeli ali zavrnil... Spomnim se, da so včasih doma rekli, da bližnjica ni vedno najkrajša pot... Internet ne pove vedno vsega, kar potrebuješ.

PROGRAM

KLUBA PATHERS TRIGLAV

Nedelja, 5. junija:

balinanje, pokrovitelji Karlo Lenarčič, Ciril in Stana Vatovec.

Nedelja 19. junija:

SLOVENIAN OF THE YEAR AWARDS

s proslavo dneva državnosti Republike Slovenije in plesom.

Rezervacije so nujne (telefon 9610 1627).

Nedelja, 26. junija: ob 8.00 MEDKLUBSKO

BALINARSKO TEKMOVANJE ZA POKAL

DNEVA DRŽAVNOSTI, za vse slovenske klube.

Pokrovitelj Penny Visintin.

Vaši darovi

ZA BERNARDOV SKLAD: \$2000: Klub Panthers - Triglav, St. John's Park. **\$20:** Danica in Anton Šuštar, Otto Baligač, N.N., Alojz Brne, Rozina Tkalčević, Jožica Gerden, Herman Muster, Franc Pavlovič, Ivan Kostevc. **\$10:** Terezija Simonkovič, Franc Verko, Branko Kojc, Marjanca Skubic, Viljam Bauer, Marcela Bole, Štefanija Andlovec. **\$5:** Franc Tomažič, Ivo Klopčič. **ZA PATRA STANKOTA: \$250:** Marija Martin. **ZA LAČNE: \$30:** Anton in Marta Kristan. **HVALA!**

Janez Jalen
(7)

Vselej, kadar je hodil mimo, je rad posedel na Vódnikovem razgledniku.

Na Jerecarski ravni, na gornji strani trdo pri gošči, se je pasla srna. Neodrasla lanska kozica je bila. Ni ga ovohala. Veter je vlekel navzdol. Peter je obstal in se ni ganil. Srnica je oprezujoče dvignila glavo. Nekaj se ji ni zdelo prav. Umaknila se je med drevje. Peter je ni utegnil dolgo opazovati. Prestopil se je. V razpotegnjenih skokih je odhitela kozica mimo listnika proti Podjelju. Peter ni bil praznoveren, pa se mu je vendar zazdelo, kakor bi mu bila velikooka srna voščila srečo za današnjo in za vse njegove prihodnje lovske poti. Noga mu je postala lahka. Mimogrede je bil na vrhu.

Zgoraj je sijalo že sonce. Veter je neprestano menjaval smer. Ogreti zrak s koprivniškega polja se je prelival v hladnega s senčne Jerecarske rebri. Oba sta bila prenasičena z omotičnim vonjem po odganjajočem zelenju. V smrekah na drugi strani pota je neugnano žvižgal drozd. Peter je sedel. Z očmi je najprej preletel dolg venec sklanih bukovskih gora. V vrhovih se je belilo še dokaj snežnih plazov. Pod sneg pa je že tiščalo zelenje. Črni gozdovi na pobočjih so v jasnem jutranjem soncu kar zgubljali svojo mračnost. Jezero se je lesketalo kakor iz pravljice Bogatina natočeno neizmerno bogastvo srebra. Sveti duh in Sveti Janez sta se ogledovala v njegovi gladini. Za na samoti stoječo cerkvijo svetega Pavla so bile na široko razsejane sive strehe Stare Fužine. Studor se je tiščal pod visoko odsekano skalo. Zviška je gledal Sveti Martin na Srednjo vas. Proti razsežni Češnjici je dihala rahla megla iz zamočvirjenih Blat. Sveta Marjeta v Jereki se je ozirala po bregu navzgor proti prisojnemu Podjelju. Vasi je vezala med seboj skozi sveže zelena polja speljana cesta. Kakor lastovičja gnezda so bili pripeti seniki v strmo Javornico, na kateri so v starodavnih časih triglavske žene platno belile. Vsa Zgornja dolina je ležala razgrnjena pred Petrom. Peter se kar načuditi

ni mogel razkošni lepoti. Znova je bil trdno uverjen, da je njegova sreča samo v Bohinju doma.

Najbolj osvetljena je bila Studorska skala. Od daleč je bila videti kakor visok, ves razpokan zid, ki venomer grozi, da se zruši na vas pod seboj. Marsikdo bi si tudi v najbolj trdno zidani hiši ne upal pod Studorom zatisniti očesa. Studorci sami se pa iz tujca, ki ga zaskrbi varnost njihovega življenja, radi ponorčujejo, da se počutijo popolnoma varne, ko imajo vendar skalo z verigo priklenjeno. Kdor koj ne prepozna bohinjске prevejanosti in se začudi, mu skušajo še natvesti, kako skrbno morajo paziti, da veriga ne zarjavi. Večkrat da jo morajo prebarvati. Kar gledat naj pride, kako zvežejo vse lestve iz vasi in si jih še od Srenjanov sposodijo, da morejo doseči verigo, ki je zabita prav v teme nevarne skale in z žveplom zalita.

Peter se je skoraj na glas zasmel, čeprav ga je rajna mama ravno zavoljo Studorske skale s šibo nabila, da je bil ves klobasast. Takrat je bil zadnjič tepen.

Razdrapana strmina Studorske skale je pričela Petra mikati že v zgodnjih letih. Rad se je ustavljal pod njo in jo ogledoval. Neizrečno je bil radoveden, kakšne so od blizu temne peči in rvavkasti žlebovi, ozke police in zobčasti grebeni in kaj skrivajo črne dupline in drobne duplinice. Kozo je v otroških letih najrajši pasel v Studorju. Kar vselej se je približal steni. Ogledal jo je od obeh strani, od rudniške in od uskovniške. Največkrat se je pa z vrha navzdol zastrmel vanjo. Kadar ga nihče ni videl, je tudi nekaj sežnjeval daleč splezal od roba proti sredini. Dlje se ni upal spustiti, kakor bi se bil rad. Mu je mama preveč zabičevala, da v Studorsko skalo ne sme.

Dokler je hodil v šolo, se je premagoval, in bi se bil morebiti še. Pa mu je Arhov Matija prvo nedeljo potem, ko sta dobila odpustnice, pokazal po maši vse polno lastovičjega perja, raztresenega po dvoru, in mu povedal, da hodi ponoči sova pobirat mlade lastovice iz gnezd in da tudi stare lovi. *se nadaljuje*

Romanje mladih v Afriki

Sredi aprila so se mladi iz vse naše škofije zbrali na škofijskem romanju pri Materi Božji gorske verige Atakore v Natitingouju. Skupaj s škofom so razmišljali o poklicanosti v Sv. pismu in o tem, kako vsakega izmed njih Gospod kliče v njihovem življenju. Odkrili so težavo, kako odkriti Božji klic, mu slediti in nositi njegovo težo v zahtevah vsakdonevnega življenja. Ugotovili so, da je za to potrebno veliko vere, zvestobe in predvsem ljubezni do Jezusa in ljudi. Katerikoli poklic in poklicanost bodo živeli, povsod bo potreben duhovni boj za prevlado zvestobe in ljubezni nad skušnjavo lahkotnosti pri služenju Kristusu v Cerkvi in svetu.

Tako in podobno so mladi razmišljali skupaj s škofom. V prostem pogovoru so mu postavili tudi veliko vprašanj, ki so govorila o neizkušenosti in gorečnosti mladih src. Pa toliko dobre volje in pripravljenosti je vrelo iz njih. Stanovitnosti, vztrajnosti, izkušenosti - pa si bolj želijo, kot jih v tem trenutku resnično že živijo. Mladost je tako radoživa in tako podobna mladim iz vsega sveta. Ob njih pomislim večkrat na slovensko mladež in odkrivam, kako zelo so si podobni. Mladost, ki gori iz svoje mladostne zagnanosti, je pač podobna od enega kontinenta do drugega. Med mladostjo različnih kontinentov je le toliko razlike, kolikor je obstaja v drugačnosti družinskega, kulturnega, gospodarskega življenja. Isto srce mladosti bije med mladimi različnih kontinentov le v drugi barvi šminke, obleke; se ponaša z drugo obliko očal in izrazitostjo frizur; se bohota v drugačnih potegavščinah in televizijskih reklamnih spotih; živi od ambicij, ki jih ponujajo odrasli mogočniki; se opijanja od zasvojenosti in pijanosti odraslih; se pusti z lahkoto zapeljati na limanice, a se istočasno kritično ozira na vse, kar diši po krivici, laži, izprijenosti, moralni pokvarjenosti... Mladost je lahko tudi radikalno goreča za vero. Resnično verni mladi so zelo uslužni in preprosti v župnijskem življenju...

Med večerno sv. spovedjo in adoracijo so se mladi očiščevali v navzočnosti pred Gospodom. Njihovo srce se je omehčalo v Božji milosti, zahrepenili so po svetosti in lepoti mladostnega življenja. Med molitvijo rožnega venca so se odprli za potrebe vse Cerkve in sveta. Zlasti so molili za pomoč Sv. Duha vsem kardinalom, ki bodo volili novega papeža... Žarke Sv. Duha so klicali nad malo semenišče naše škofije, nad njihove vzgojitelje in seveda nad vse bogoslovce, novince in novinke redovnih ustanov naše škofije. Rožni venec je odlično služil molitveni povezanosti z

Gospodom in medsebojni cerkveni pripadnosti.

Sobotno popoldne je zaznamoval kviz različnih župnijskih skupin o poznanju Sv. pisma (zlasti tistih odlomkov, ki govori o presveti Evharistiji). Mladi so pokazali veliko znanja, pa tudi tekmovalne in navijalske gorečnosti. Zmaga pa vedno le eden. Tako je bilo tudi tokrat. Zmagala je župnija sv. Mihaela iz Natitingouja, mladi iz naše župnije (sv. Bernardka) pa so zasedli tretje mesto. Nasmeh zmagovalcev je bil obarvan z zadovoljstvom lepih nagrad, ki so jim jih pripravili organizatorji.

Skoraj tridnevno romanje mladih je dalo mladim veliko priložnosti za skupni pogovor, za smeh, za petje, za ples... Noči so bile kratke, vroče in bojevite, saj so se morali boriti za tišino zaradi klepetavih sosedov in za mir pred krvi željnimi komarji - slednji ne poznajo zapovedi Ne ubijaj, zato tudi nočnega počitka zanje in za ljudi, ki jim brencijo po ušesih, ni. Je le boj, ki se preliva v mesarsko klanje. Kjer pa so mreže proti komarjem, tam boja ni. Toda kje najti mreže za toliko mladine?! Ko bi Jezus hotel narediti čudež pomnožitve mrež proti komarjem?!

Vrhunec romanja mladih je bila nedeljska sv. maša ob 10. uri. Skupaj s škofom Pascalom N'kouejem in z ostalimi duhovniki iz škofije je sv. mašo na nedeljo dobrega Pastirja in poklicanosti v Cerkvi vodil nuncij za Benin, msgr. Pierre van Tot N'guyen (po rodu iz Vietnami). Mladim je približal glas Dobrega Pastirja in jih opozoril, da naj sledijo le njegovemu glasu in ne tistim glasovom, ki jih hočejo pripeljati v nesrečo, ali celo smrt. Veliko je glasov, ki so preoblečeni v lepe vabe in oblube, a ne vodijo v srečno življenje, marveč v trpljenje, razočaranost, opeharjenost in smrt. Gospod, njegov glas, je živo prisoten v globini njihovih src. Naj ga poslušajo, mu sledijo in življenje bo zanje sreča, praznik, veselje in zadovoljstvo. Ob pričevanju mladih duhovnikov, redovnikov in redovnic jih je povabil, naj z veseljem, svobodno in zaupno odgovorijo klicu po posvečenemu življenju, če jim ga je Gospod namenil.

Po končanem romanju mladih skupaj s Johnom H. Newmanom ugotavljam: "Videli smo, kako se je uresničilo splošno načelo, ki ga pogosto zasledimo v Sv. pismu in v svetu: Božje navzočnosti ne razberemo v trenutku, ko je On z nami, marveč šele po tem, ko se ozremo nazaj, v preteklost, ki je ni več..."

Lep pozdrav vsem ostalim Slovencem v Avstraliji.

pater Pepi Lebreht OFM, Benin

**Slovenian Program
on Channel 31 Melbourne
Every Wednesday 1 pm**

ALPETOUR CAR HIRE IS BACK!

After the April Misli Newsletter, we received a number of telephone calls and emails asking for our Slovenia Brochure, and others offering comments and advice which were very much valued and appreciated. We also received words of encouragement to continue with our lobbying attempts to include into the 2006 program, the Melbourne Travel Expo, usually held in April each year. After all, Melbourne is the second largest city in Australia and surely deserved the same attention as Sydney.

The best news I have for you this month is that Alpetour Car Rental has joined forces with Beyond Slovenia with a new fleet of cars and extra ordinary prices specifically for the Australia/Slovenia community. Mitja is still the front man for Australia and still offers his big smile, friendly service, quality cars and unbeatable prices.

**BEYOND
Slovenia**

Call Tom or Lesley for more information.

1300 55 75 01

Beyond Slovenia Suite 802 109 Pitt Street Sydney NSW 2000

www.beyondslovenia.com

lesley@beyondslovenia.com

ABN: 49 110 143 747 TLic: 2TA5649

BONUS OFFER!

If you can identify this village you will receive a 10% OFF Travel Insurance voucher valid until 30th June 2006.

(Valid only when purchased through Beyond Slovenia and standard conditons apply)

**LOOK AT THIS.....
One Month Rental Manual
with Air Conditioning
UNDER
\$ 60 Per Day - \$1796**

**Any one of these cars
pick-up and drop-off Brnik Airport.**

**Opel Astra, VW Polo, Nissan Alvera, Toyota
Corolla, Renault Megan, Citroen Xara and
Hyundai Nubara**

Valid with Misli coupon until October 31 2005

COUPON MISLI 2005

VALID 31.10.2005

Conditions apply

Dom počitka matere Romane - slovenski dom za ostarele

***Mother Romana Home
Slovenian Hostel for the Aged
11-15 A' Beckett Street
KEW VIC 3101***

Phone: 03 9853 1054

Fax: 03 9855 0811

E-mail: romanahome@optusnet.com.au

Dom počitka matere Romane je ustanova slovenskega misijona v Melbourneu, ki nudi bivanje v domačem okolju ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego. Prijazna in topla soba, domača hrana, vesela družba, popolna zdravniška nega in celotna oskrba je samo del tega, kar boste našli v domu počitka ob cerkvi v Kew. Pogoj za sprejem v Dom je »Aged Care Assessment Document«, katerega vam pomaga preskrbeti vaš zdravnik. Osnovna tarifa je 85% od avstralske starostne pokojnine. Pogoj za sprejem ni na osnovi posameznikovega premoženja, temveč na podlagi zdravstvenega stanja in potrebne nege. Ste mogoče sami že razmišljali, kakšno bi bilo življenje v Domu, poznate koga, ki bi potreboval usluge slovenskega doma počitka, ali pa želite kaj več vedeti? Potem je res najbolje, da čimprej pokličete upravnico gospo Sandro Krnel po telefonu in se dogovorite za primeren čas ogleda Doma. Ker je zadnje čase med Slovenci precej več zanimanja in večje povpraševanje za vstop v Dom, vam bo gospa Sandra rade volje povedala, kako dolgo bo treba počakati na prvo prosto mesto. Dobili boste tudi prave odgovore na vsa druga vprašanja.

VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE SLOVENIJE

Telefon: 02 6243 4830 Fax: 02 6243 4827

e-mail: vca@mzz-dkp.gov.si

www.gov.si/mzz/dkp/vca/eng/

Odpravnik poslov: Bojan Bertonec

Tretji sekretar: Andrej G. Rode

Veleposlaništvo je odprto vse delovne dni od 9.00 do 16.30

Konzularne ure so od 10.00 do 12.00

Embassy of Republic of Slovenia

PO BOX 284, Civic Square

CANBERRA ACT 2608

GENERALNI KONZULAT RS SYDNEY

Generalni častni konzul: Alfred Brežnik

Telefon: 02 9517 1591 Fax: 02 9519 8889

PO BOX 188, COOGEE NSW 2034

GENERALNI KONZULAT RS NOVA ZELANDIJA

Telefon: 04 567 0027 Fax: 04 567 0024

PO BOX 30247, LOWER HUT NZ

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnika

Simon Kovačič in James Rizzo

Tiskarna za

brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056

Telephone: 03 9387 8488 Fax: 03 9380 2141

MARIO JURČIČ

Builder - Lic. No. 15968

Member Master Builders' Association

ABN 28 589 647 832

**Homes - Extensions - Bathroom renovations
under pinning - Specialising in all concrete
work - Repairing concrete cancer - Concrete
pools & spas - Landscaping and pavers**

QUALITY SERVICE - FREE QUOTES

Za slovenske upokojence v Sydneyu in okolici 10 % popust

Australian Mallee Art

Velika izbira kvalitetnih avstralskih pominkov

Avtentična Aborigenska umetnost

Ročna dela in darila

Shipping service – Interstate and overseas
Shop 3092, Level 3 Westfield Shoppingtown
Southland CHELTENHAM VIC 3192

Phone: +61 3 9584 4466

Mobile: 0419 037 054

Email: info@malleart.com

Web: www.malleart.com

GOJAK & MEATS

SMALL GOODS

220 Burwood Road
Burwood NSW 2134
Tel.: (02) 9747 4028

Rojakom v Sydneyu se toplo priporočam.

Slovenem v Melbournu se priporoča
kamnoseško podjetje

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO AND JOE MEMORIALS P/L

10 Bancell Street
Campbellfield VIC 3061
Work: tel. 9359 1179
Home: tel. 9470 4046

ZA VSA DELA DAJEMO GARANCIJO!

GLAS SLOVENIJE

»THE VOICE OF SLOVENIA«

PO BOX 191, SYLVANIA NSW 2224

Telefon: 02 9522 9911 Fax: 02 9522 9922

STIČIŠČE AVSTRALSKIH SLOVENCEV

Domača stran na internetu:

www.glasslovenije.com.au

Anthony Tomažin J.P.L.I.C.M.

Royal Guardian

MORTGAGE CORPORATION PTY. LTD.

MORTGAGE ORIGINATORS ~ DIRECT LENDERS

At Royal Guardian we have one aim, to
get you the best loan and enable you to
secure your purchase.

tel.: 02 133 455

4 Railway Parade, Burwood NSW 2134

www.royalguardian.com.au

TOBIN BROTHERS FUNERALS

LEADERS IN SERVICE AND CARE

100% AUSTRALIA OWNED

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

For all enquiries please contact our Call Centre

9500 0900

www.tobinbrothers.com.au

Are your dentures more comfortable in
a glass...? If so, for a free consultation
contact:

STAN KRNEL

dental technician
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont
tel. 9873 0888

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...?

Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo
brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL

zobni tehnik
specialist za umetno zobovje in zaščitne proteze

Suite 7/14 Market Street, Box Hill
tel. 9898 6293

IZ BARAGOVE KNJIŽNICE

UČIMO SE SLOVENSKO Draga Gelt, Magda Piškotek, Marija Penca -LET'S LEARN SLOVENIAN I, II, III (\$20 - za posamezni del). ZNAŠ SLOVENSKO – DO YOU KNOW SLOVENIAN – Tečaj slovenskega jezika za odrasle – Slovenian language course for adults IN OSNOVNA SLOVNIČNA PRAVILA IN VAJE – Draga Gelt, \$20. SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL - UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA - Milena Gobetz in Breda Lončar, I. del \$20, II. del \$30.

SLOVENIAN LANGUAGE IN AUSTRALIA-25 years of Slovenian language in VIC - Saša Ceferin, \$25.

VENETI – FIRST BUILDERS OF EUROPEAN COMMUNITY – angleški prevod, trde platnice – 534 strani, 150 ilustracij, \$45. SLOVENCİ, KDO SMO – Ivan Tomažič, \$30.

ETRUŠČANI IN VENETI – drugi venetski zbornik – Ivan Tomažič, \$25.

SLOVENSKE KORENINE - Ivan Tomažič \$10-mehke platnice; \$15-trde platnice

ZBORNİK PRVE MEDNARODNE KONFERENCE - Veneti v etnogenezi srednjeevropskega prebivalstva - PROCEEDINGS OF THE FIRST INTERNATIONAL TOPICAL CONFERENCE - \$30.

TRETJI VENETSKI ZBORNİK – V Evropi 2000 – Ivan Tomažič, \$25.

RAZSTAVA VENETI NA SLOVENSKEM – Ptuj 2001, 46 strani, v slovenščini z angleškim prevodom, \$8.

100 RECEPTOV SESTRE NIKOLINE 1.,2.,3.,4.,5.,6. knjiga, \$15.

POTOK TREH IZVIROV – črtice, pesmi in aforizmi – Ivan Lapuh, \$15.

BOŽIČNE PESMI V PROZI - Roberto Innocent, \$30.

PAX ET BONUM – MIR IN DOBRO – Draga Gelt, Veronika Ferfolja, \$30.

SVETO PISMO NOVE ZAVEZE – trde platnice \$45, mehke platnice \$30.

THE SNOWY MOUNTAINS - Ivan Kopal, trde platnice - \$20, mehke platnice - \$10.

PIPA, KLOBUK IN DOBER NOS – Leopold Suhodolčan, \$1.

SLOVENSKE LJUDSKE PRIPOVEDKE – SLOVENE LEGENDS – Dušica Kunaver, \$20.

POTOVANJE SKOZI ČAS - Jožica Marn Gerden, \$20.

TIHI GLAS IZ GLOBOČINE SRCA - Jožica Polak, \$15.

MOLITVENIK ZA BOLNIKE - OSTANI Z NAMI - \$10.

SLOVENSKO ANGLEŠKI in ANGLEŠKO SLOVENSKI SLOVAR, \$90

POBEGLI ROBOT – Vida Pečjak, \$3.

CELOVŠKE, CELJSKE IN GORIŠKE

MOHORJEVE KNJIGE 2005, \$90.

NA USODNEM RAZPOTJU - M. Peršič, \$25.

PREMIKI – Janez Janša, \$35.

KRISTJAN MOLI - molitvenik, \$15.

PRATIKA 2005, \$12.

NOVE ZGOŠČENKE (CD) CENA \$22

MARIBORSKI OKTET - Jubilejni koncert

KOMORNI ZBOR AVE - Eno Dete je rojeno

ANTON MARTIN SLOMŠEK - Drobtnice

SESTRE KLARISE - Marija, Mati moja

FRANC JAVORNIK - Portret prvaka ljubljanske opere

KVINTET SONČEK - Večerni zvon

B RATJE PIRNAT

'IGNITE' - 29. SLOVENSKI MLADINSKI KONCERT, \$25

Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts - Božje in človeške

Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljen (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič, O.F.M., Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | Ureja (Production Editor) in računalniški prelom: Marija Anžič | **Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.:** 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@infoxchange.net.au | Naročnina za leto 2005 je 30 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije letalsko 70 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej | **Poverjenišvo** za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew Vic 3101 | **Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd.,** 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | Tel.: 03 9387 8488 | Fax: 03 9380 2141. **Misli na internetu:** | Vnos: Draga Gelt | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam kliknite na MISLI.

ISSN 1443-8364

Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts - Božje in človeške

DONVALE TRAVEL SLOVENIA TRAVEL 1952 - 2005

**THE GREGORICH FAMILY HAS SERVED THE SLOVENIAN
COMMUNITY IN AUSTRALIA FOR 53 YEARS.**

**For all your travel requirements: Hotels; Car Hire or Leasing;
Cruises; Air travel; Group bookings worldwide; Travel Insurance.**

License No. 2228

**Please contact us for dates and economical
rates. Make an early reservation
to avoid disappointment.**

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE

**PRIGLASITE SE ZA ENO SKUPINSKIH
POTOVANJ ZA OBISK SLOVENIJE V LETU 2005**

**Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta....**

**Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!**

**Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanja!
PRIDEMO TUDI NA DOM!**

**ERIC IVAN GREGORICH
Slovenija Travel/Donvale Travel
1042-1044 Doncaster Road
EAST DONCASTER VIC 3109
Telefon: 03 9842 5666
Fax: 03 9842 5943**